

کتابخانه
جمهوری
ایران

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب محمد مجتهد الاسلام آیت الله العظمی

مؤلف

مترجم

۱۵۸۱

شماره قفسه

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

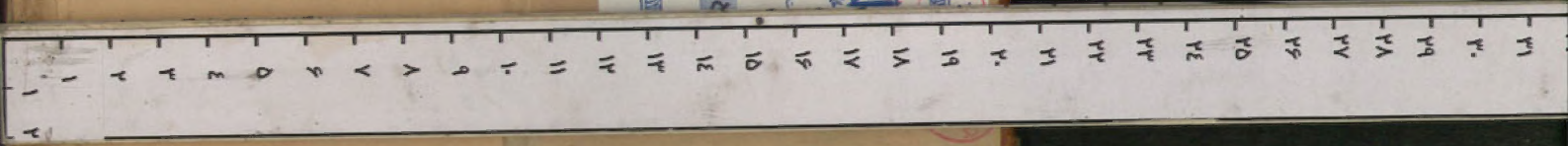
۹۰۵۹۷

۱۲۰۶۲

۱۳۰۲

کتابخانه

کتابخانه مجلس شورای اسلامی	
کتاب محمد رسول الله ﷺ آیتة البرق	
مؤلف	
مترجم	
شماره قفسه	۱۵۸۱
تاریخ	۹۰۴
نوع کتاب	

١٥٨١
 ٩٠٥٩٧
 هذا الكتاب
 اعد به بر ما
 الكافرون
 اعد به بر ايمان
 الفلق
 اللهم ارحم
 من

101

بسم الله الرحمن الرحيم وبه نستعين

الحمد لله الذي خلقنا من غير حساب والذى هو
يعطينا من نعمه اذا ارادنا الموت فهو يوفى لنا
ميتى نريد والذى علم ان يعجز عن خلق
يوم الدين وصلى الله على سيدنا محمد
النبي وسيد المرسلين وآله الطيبين الطاهرين
المصومين **انا بعد** فاعلم رحمك الله ان
القلوب ترضى كما ترضى الابدان وتغوص لعل
والاشقام ولكن اراض القلوب على ما اعظم
انهم في مقامها اضر وانكى ولا يخفى على العاقل
الذين العارفين بالادب ذكروا الموت والاحل
على الاحمال والتفصيل جليل للفائز في الداء
العلل والعيوب فاذا كثرت ذكرا الموت و
ادمنه صح قلبك العليل بالذنوب الملك الجليل
فصبر متعبا وبصرا وبالحكمة ناطقا وخيرا
فترى بعد القائل ما لم تروى من آثار عظمته

وانواع

وانواع عظمته وصوف نعمته فيمنى قلبك من
محبة وتشتاق الى خدمته وتلد بطاعته و
تتبع بعبادته وترضى بعبادته وتسلم الامر
توكل على نعمته وتوكل اليه فاعظم قوايد ذكر
الموت وكثرة ما وقع كتب هذه الموت الى
الموتى لخطاياه الموتى واجزائه وعقابه
ماتين مذكرا للموت والجنة والجهنم وما لا
وصف له وهياتهم ولا ادراك له في حق الموت
وهذا **باب** لطالب العلم على العبادات والعبادات
نبيه الراغبين وعلى الله التوكل واستعين
مقدمة في اخبار الكواردة في الحث على
ذكر الموت فاعلم ان الله صلى الله عليه وآله
انه قال **ان** من ذكرها ذم اللذات ونفاته
سأله بعض الناس فقال يا رسول الله هل يجتمع
البهائم على ذكر الموت في الجحيم
والليله حين مره وروى ان رسول الله صلى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَالْأَهْلُ مِنْكُمْ قَدْ اسْتَعَاذُوا الصَّخْرَةَ فَقَالُوا
 شَوْكُوا بِحُكْمِكُمْ يَدْرُسُ كَلِمَاتُ اللَّهِ وَأَمَّا مَكَلُّهُ
 الْكَلَامُ فَالْمَوْتُ وَعَنْهُ صَلَّاهُ عَلَيْهِ وَالْأَهْلُ كَرُّوا
 مِنْ ذِكْرِ طَارِدِ الْكَلَامِ فَإِنَّهُ يَحْضُرُ الْوُجُوهَ بِهَذَا
 فِي الدُّنْيَا وَعَنْهُ صَلَّاهُ عَلَيْهِ الْكَلَامُ بِالْمَوْتُ وَظَلَّ
 وَنَعْلَانَهُ صَلَّاهُ عَلَيْهِ وَالْأَهْلُ حَرَجَ إِلَى التَّحْدِيدِ قَدْ
 قَوْمٌ يَحْدِثُونَ وَيُحْكَمُونَ فَقَالَ ذَكَرُوا الْمَوْتُ
 إِنَّمَا وَاللَّهِ نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ عَلِمْتُ مَا أَعْلَمُ لَعَلَّكُمْ
 قَلِيلًا وَلَكِنَّكُمْ كَثِيرٌ وَقِيلَ لَمْ تَذْكُرْ عَمَلَكُمْ فِي الدُّنْيَا
 صَلَّاهُ عَلَيْهِ الْكَلَامُ رَجُلٌ قَاتِلٌ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمٍ
 كَيْفَ كَانَ ذَكَرَ صَاحِبِكُمُ الْمَوْتُ قَالُوا إِنَّمَا كُنَّا نَعْبُدُ
 نَسْمَعُ يَذْكُرُ الْمَوْتُ فَإِنَّ صَاحِبَكُمْ لَيْسَ
 هُنَا كَذَلِكَ فَإِنَّهُ سَأَلَ الْجَلَّاءَ بِصَاحِبِهِ يَسْأَلُ اللَّهَ
 صَلَّاهُ عَلَيْهِ وَالْأَهْلُ مِنْ أَكْبَرِ النَّاسِ وَأَكْرَمِ النَّاسِ
 فَقَالَ صَلَّاهُ عَلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ تَذْكُرُ الْمَوْتُ وَ
 أَشَدُّهُمْ اسْتَعْدَادًا أَوَّلَكُمْ الْآيَاتُ وَهَبُوا

مَرْفُوعٌ

يَذْكُرُ الدُّنْيَا وَكَرَامَةُ الْآخِرَةِ وَمَرْوِي أَنَّهُ قَالَ رَجُلٌ
 يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ أَزْهَدُ النَّاسِ فَأَمَّنُ لَوْ لَيْسَ الْقَابِرُ
 وَالْبَلَى وَتَرْكُ نَزِيَّةِ الدُّنْيَا وَأَنْتَ تَقِي طَائِفَةً
 وَلَوْ بَعْدَ عَدَامَةِ آيَاتِهِ وَعَدَنَسَهُ مِنْ أَهْلِ الْقُبُورِ
 وَعَنْ أَحْسَنِ الصِّفَاءِ قَدْ سَأَلَ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 عَمَّا رَوَى النَّاسُ تَفَكَّرَ سَاعَةً خَيْرٌ مِنْ يَوْمٍ كَلِمَةً فَلَمْ
 وَكَيْفَ تَفَكَّرُ فَلَمْ يَمُرَّ بِخَيْرٍ أَوْ بِأَلَّا تَقُولُ ابْنَ
 سَأَلْتُكَ ابْنَ بَابُكَ مَا لَكَ لَمْ تَسْأَلْ عَنْ أَبِي
 عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ فَلَمْ يَلَمْ يَجْعَلْ عَلَيْهِ حَدِيثِي مَا
 اسْتَفْعَمَ بِهِ فَقَالَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ كَرُّ ذِكْرِ الْمَوْتُ فَإِنَّهُ
 لَمْ يَكُنْ ذِكْرُ الْبَشَرِ إِلَّا لِيُزِيلَ فِي الدُّنْيَا وَعَنْ أَبِي
 بَصِيرٍ قَالَ سَأَلْتُ ابْنَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ الْوُجُوهَ
 فَقَالَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ أَذْكَرُ تَقَطُّعِ أَوصَالِكَ وَفَيْتِكَ
 وَتَرْجُوعِ أَحِبَّائِكَ إِلَيْكَ إِذَا دَفَنْتُكَ فِي حَقْرِكَ
 وَخُرُوجِ بَنَاتِ الْمَاءِ مِنْ مَجْرِيكِ أَهْلِ الدُّنْيَانِ
 فَيَكُونُ ذَلِكَ يَكُونُ عَنْكَ أَنْتَ فِيهِ مِنْ هَمِّ الدُّنْيَا

الدُّوْدُ

مكتبة
 جامع
 الإمام
 محمد باقر
 مجلسي
 تبريز

وروى ايضا عن ابي بصير قال قال الصادق عليه السلام
 اما نحن اما انما لم نقل على الله فاذ كان
 ذلك منك فاذني الموضع وحدتك وبرك وسيل
 عينيك على خنك واطمأن اوصالك في قنك
 واكل الدود من ثيابك وبلاك انقطاعك عن الدنيا
 فان ذلك بعثك على العمل وردك من كثر
 من اخرج عن الدنيا وعنه عبد الله عليه السلام
 كان كنه في بيته لم يكن من العالمين وكان
 ما جوارا لظلاله وعنه عبد الرحمن بن الحجاج عن
 ابي عبد الله عليه السلام قال افطر رسول الله صلى
 الله عليه وآله عتبة محمد بن محمد بن ابي
 من سار فانه اوسن جوارا لظلاله
 عجب بعيل فلما وضع على ربه حاء فقال انما
 يكتفى باحد هاتين صاحبه ولا اسره ولا اخره
 ولكن انا وضع الله فانه من مواضع الله وقد الله
 ومن كان حفصة لله ومن اقصى في معيشته

الطه ٢

في الصلاة
 ١٠
 ١١

نزهة

ربه الله ومن بنى حرمه الله ومن اكرم ذكر الموت
 احبه الله **فصل** في احسن طالع العباد والعبادة
 للموت **فصل** في طالع الموتى عليه السلام
 عا على منج نوبيا لمصلحة واما هو كنهه وبنى بيت
 لبيته واما هو موضع قبره وقيل له ما يستعداد
 لموت فاذ اذنا الغرض واجتنب المكارم والهم
 على المكارم ثم لا يبالى او وقع على الموت ام وقع
 الموت عليه والله لا يبالى ان ياتي طالبا او وقع على
 الموت ام وقع الموت عليه وقيل للصادق عليه السلام
 اوصيا فقال عليا لم اعد جدارك وقدم زادك
 بطول سرك فمن وجه نفسك ولا تافهم عيونك
 ان يبعث اليك ايضا لك وقيل عن ابي عبد الله عليه السلام
 عليا انه قال في خطبة طويلة ايها الناس
 من منى على وجه الارض فانه يصير لي بطنا
 البلاء الهاد مرغان في هبم الاعمار ولكل ذي
 ومي حوت ولكل حبة اكل راشت حوت الموت

وان من عرف الايام لم يعقل عن الحسد والوفاء
 لن ينجو من الموت عنه عالمه ولا فقر ولا قوله
ومروا ان الصادق عليه السلام راى رجلا استدبر
على ذلك فقال يا هذا اجرت للمصبة الصغرى
عقلت عن المصبة الكبرى لو كنت لما صار اليه
 ولكم سعد لما استدبر عليه جر على فصا بك
بذلك الحسد لله اعظم من مصابك بذلك
وعن امير المؤمنين عليه السلام ان العبد اذا كان في
آخر يوم من ايام الدنيا اول يوم من الآخر ثم
له مال وذلك وعلم فلتفت الى ماله فيقول ولله
اى كنت عليك ربصا حجيجا فاذا عندك يقول
خدمت مى كنك فلتفت الى ذلك يقول وانتهى
كنت لكم حجبا واى كنت عليكم محاسبا فاذا
عندكم فيقولون نور ديك الى الحق ديك ونور ديك
فيها فلتفت الى علم يقول والله انك كنت على
لغيت واى كنت فلك رايدا فاذا عندك يقول

انا فريزك

انا فريزك في قبرك ويوم حزبك حتى اعرض انا واست
على ديك وعن يحيى بن عاصم قال قال رسول الله
صل الله عليه وااله يا يحيى ان مع العين دلا
ان مع الحين مونا وان مع الدنيا آخر وان
لكل شي حسبا وان على كل شي رفسا وان لكل
اجل كتابا وايه لا يد لك يا يحيى مع قرب بين
بعل وهو شي وتد من معه واست ميت فان كان
كرما الكرم وان كان ليما اسلك لم لا يجز
الامعة ولا تجش الامعة ولا تسل الامعة ولا
تجعله الاصالحا فان ان صلح انت به واين
لا تسوح الى الله وهو فعلك وقد لظ حسا
هذه الموعظة في ايات خير خليط افعالك
اعلم ان العلوى في العباد كان يفعل فان كنت
شعرا لا يبي فان لا يغير الذي يرقى به الله
تغفر فان يصح الانسان من بغير غير ومن
فله الذي كان يعمل الاعمال الانسان صن

لاهله . يقيم قلوبهم ثم **فصل** في
 فضل البكاء والخشوع الذي صلى الله عليه وسلم
 بالجنة يوم القيمة لا تلت عين بكت من خشية
 وعين غرقت عن محارم الله وعين باتت ساجدة
 في سبيل الله وفاد على الله من بكي ذنوبه حتى تسيل
 دموعه على خفيه حرم الله دياجه على النار وفاد
 على الله من خرج من غيبته سبيل الدابة والدمع من
 خشية الله اسمه الله يوم الغفر المبرور عن الشقي
 الله عليه وآله ما من مؤمن بكي من خشية الله تعالى
 إلا غفر الله ذنوبه وإن كان أكثر من نجوم السماء
 وعدد قطرات البحار لمؤمل قلبه كواهل ولا يبكو
 كثير جوارحاً ما كانوا يكسبون وقال عليه السلام
 النار على عاتق بكت من خشية الله وعن أبي أمامة
 قد رآه صلى الله عليه وآله عليه آله ما يقطر في الأنف قطرة
 أحب إلى الله من قطرة دمع في سواد الليل خشية
 الله لا يراها أحد إلا لله عز وجل وعنه عليه السلام

غضت

وجهه

إذا أشفق قلب المؤمن من خشية الله تخافت منه خطا
 كما تخافت من الشبح قد رواه عن الحسن عليه السلام
 يثاب بضحك ففاد أهل حرمة يا لصراط ما لا لا
 وهل تدري إلى الجنة بضم النون والفاء لا لا
 فاهذا الضحك فاد ما رواه ذلك لفته بعدها حكا
 وعن الصادق عليه السلام حدثني أبي عن أبيه إن الحسن
 بن علي بن أبي طالب عليه السلام كان أعبد الناس في زمانه
 وكان إذا حج ما شيا ولم يمتعه خافاً وكان إذا
 ذكر الموت بكي وإذا ذكر القبر بكي وإذا ذكر البعث
 والشؤ بكي وإذا ذكر العرض على الله تعالى كن
 شقيق شقيق يعنى عليه منها وكان إذا قام في صلوة
 يرتعد فرائصه بين يديه وبه تعالى وكان إذا ذكر
 الجنة والنار اضطرب اضطراب السليم وسأل
 الله الجنة وتعود به من النار **فصل** في
 الخطاب مع أصحاب الغيوب **الحمد** عليك يا صاحب
 حجب الشيوخ والفتيات أن كلام غائبكم لهما المقادير

١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠

وحي محمد بن عبد الله ان ارواح المؤمنين باقون كل جمعة الى سماء الدار
وتصعدون عند دارهم ويأبى كل واحد منهم لصوته يخرج ما الى
ربنا اوضح وافقه واقر باني ويا من نياح زوجي اعطوا علينا
تغشونا ولا تنفلا

تَسْمَعُوا وَلَا تَكْفُرُوا
بِدَعَايَا رُسُلِهِ
وَلَا تَتَّبِعُوا
أَوَّلِيكُمْ لَعَلَّ
الرَّحْمَنُ يَرْحَمَكُمْ
وَلَا تَكُونُوا
مِثْلَ الَّذِينَ
كَفَرُوا فِي
الْأَوَّلِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
وَأَطِيعُوا أَمْرَهُ
وَالْأَمْرَ
الَّذِي نَاقَى
إِلَى مَسَاجِدِ
الْحَلِيمِ الْعَمِيمِ
الْحَيُّ الْقَيُّومُ
الَّذِي لَا يَأْخُذُ
بِشَيْءٍ مِنْ أَمْرِهِ
يَلْقَى الَّذِينَ
آمَنُوا بِالْغَيْبِ
الْمُتَّقِينَ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
وَأَطِيعُوا أَمْرَهُ
وَالْأَمْرَ
الَّذِي نَاقَى
إِلَى مَسَاجِدِ
الْحَلِيمِ الْعَمِيمِ
الْحَيُّ الْقَيُّومُ
الَّذِي لَا يَأْخُذُ
بِشَيْءٍ مِنْ أَمْرِهِ
يَلْقَى الَّذِينَ
آمَنُوا بِالْغَيْبِ
الْمُتَّقِينَ

تحت هذا الرباب وكيف أنتم في وحدتكم وانفرادكم
كيف بليت في الرباب أحسانكم وكيف حق من الربابكم
الذي وكيف تأكل الخوم والجنون وكيف سألت
الأحاديث على الخدود وكيف تعرفت الأعضاء والأولاد
وتبسطت العينين واليدين فإن سلمت بها النار فحس
للأهل والعيال والمطاعون والآثاني وتعالى عما
سبح بغيركم من الخوالد وأقبلوا على واستوفوا
أنفاد أنسيت الدور وخرجت من واج تحت
نهراد ونفوق أهل البيت من نولاد ولطفالي
الذين ربيهم بهم بالنعمة والبر والبر والبر
والرفق وعمل عنكم الأواب والجلال لا يذكره
استاؤكم في الآباء ولا يظفرون بغيري لا حنونة
أخاطبكم **فصل** في جواب الموق بلان ^{طال}
قد يمينا يا عبد الله معاً لئلا وعينا أجا أنكم
مخاطبتك فاستمع جواباً واحفظ خطاباً قد
لستنا أواباً للامة وودعنا في أوابا ليعمة

۱۰۰

وَصَرَعْنَا الْمَائِدَةَ فِي عَجَلِ الْمَصَارِعِ وَأَصْبَحْنَا أَهْلُونَ
 فِي أَصْبَحِ الْمَصَارِعِ قَدْ دَرَعُونَا فِي بَطُونِ مَوَالِيهِ
 وَأَصْبَحُونَا عَلَى الْإِيمَانِ فِي لُجُورِنَا وَصَعُونَا عَلَى
 رَبِّهِ الْقَارِصِ لَوْلَا بَنُو آيَاتِ الْبَيْنِ سَقُوتُ بَنِي
 وَوَرَعْنَا إِخْوَانَنَا وَهَلَوْنَا وَرَجَعُوا عَسَا وَخَلُونَا
 لِمَا لَمْ يَكُنْ لِمُسْوَالِ خَضِرِنَا وَعَاشَا وَرَبَّنَا مَا لُونَا
 نَبْرَاجَتِ الْعِيدَاتِ عَلَيْنَا فَكُونَا عَنْ صَوْبِنَا وَ
 وَهَبْنَا نَبْرَاجَتَنَا وَنَاوَضْنَا بِعَمَلِ عِلَالِ فِي بَوْنِ
 مِنْ أَلْمَتَانِ وَأَتَوَالِ الْوَدَّ وَنَعْنَا فِي أَمْرِهِ الْوَدَّ
 حَقَرْنَا شَرِيحَ نَبْعِ مِنَ الْقُبُورِ وَنَقَرْنَا فِيهَا
 نَعْنَا سَبْرَ بَدَائِلِنَا وَفِي بَعْضِهَا يَقُولُ أَنَا بَيْتُ الطَّلَا
 أَنَا بَيْتُ الْحَبِيَّةِ وَالْعَقْرِ مِنَ الدُّوَى نَا بَيْنَ لَنْ عَمَلِ
 نَعْبُودُ نَا حَقَّةً مِنْ حَقِّ السَّادَاتِ نَا بَيْنَ لَنْ عَمَلِ
 الْحَبَابِ وَيَقُولُ بَعْضُهَا بَعْضُهَا لَهَا بَيْتُ الْوَدَّ
 وَنَا لَعِيمَ مِنْ عِنْدِ الْعَقُورِ الرَّحِيمِ أَنَا بَيْتُ الْعَقُورِ
 وَنَا لَعِيمَ مِنْ عِنْدِ الْعَقُورِ الرَّحِيمِ أَنَا بَيْتُ الْعَقُورِ

ونقول

وَأَتَوَالِ الْوَدَّ وَنَعْنَا فِي أَمْرِهِ الْوَدَّ
 حَقَرْنَا شَرِيحَ نَبْعِ مِنَ الْقُبُورِ وَنَقَرْنَا فِيهَا
 نَعْنَا سَبْرَ بَدَائِلِنَا وَفِي بَعْضِهَا يَقُولُ أَنَا بَيْتُ الطَّلَا
 أَنَا بَيْتُ الْحَبِيَّةِ وَالْعَقْرِ مِنَ الدُّوَى نَا بَيْنَ لَنْ عَمَلِ
 نَعْبُودُ نَا حَقَّةً مِنْ حَقِّ السَّادَاتِ نَا بَيْنَ لَنْ عَمَلِ
 الْحَبَابِ وَيَقُولُ بَعْضُهَا بَعْضُهَا لَهَا بَيْتُ الْوَدَّ
 وَنَا لَعِيمَ مِنْ عِنْدِ الْعَقُورِ الرَّحِيمِ أَنَا بَيْتُ الْعَقُورِ
 وَنَا لَعِيمَ مِنْ عِنْدِ الْعَقُورِ الرَّحِيمِ أَنَا بَيْتُ الْعَقُورِ

ونقول

١٠٢٨
 ١٠٢٩

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين

اللهم ارحمنا اذا غدا العجيب ونفوس الانبياء والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين

واعلم انه سيقع بيدك ما صنع بيدنا وبديرتنا
من اننا كنا دمرنا وانا وانا وانا وانا وانا وانا
تفعل في الصدور لا تفعل في الصدور
وتسقط من العاصي وتسقط من العاصي
والاعتراف ان لك ذراعتا وذراعتا
بخطرك وخطرك فبادرنا بعتنا بعتنا
تساقطنا ومايت فقم بعتنا حالنا وحياتنا
عليك وخطرك الله الهائل بين يديك لقد
اخبرناك بالحق والحق لك بين التوفيق **فصل**
في تنبيه النفس بعد جوابا لوفى بعتها
انها الغافل المغفل قد بعت جوابا لحياتنا
وعرفت ما نرجوا لك من امور فاعلمك هذا حد
سيدك ومولاك وماذا نقول حين لقاءه
بفكاك قوله لن احمل بعد الحق بوعظك
عالمنا بغير نقص عندك بغير نقص هالكا
لقد علمنا خطانا وخطايتنا فكن على عزم السر

والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين

والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين
الصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين
ربنا الذي عظم ذنوبه جللت وادبرت ايامه
فقلت حتى اذا كان من العبد قد انقضت وغاية
المرقد انتم وايضا انه لا يحضر له الله ولا
حرب له من حربه ومولا اقام اليه بقتل طاهر
فرواه بصوت جليل حق قد غطاه فاحسنه
لكن ناسه فاشي قد ارعشت حشده رجليه
وعرفت ذنوبه خديته بدعوه وبقول فابعد سقاه
واعظم خطراة وظلمة قبراة واخرنا وعلما
خبيثا وانجلا وعلما اقام جمعنا ان عالمنا
بعد لك وله تعلمنا بقتلك ان اعطينا كتابا
بشاي واظهرت على الناس سوءا على مدلت خذله
فغفرنا بحجيم صلوته في سبيلنا ورحمتنا
فراعا فاساكرة فيا له من ما حرد لا يجحد حياوة
ولا مفعه فسله او من نار تنج الا كباد والكل

والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين

موت

لقرمان

اَلَّذِيْنَ اَتَتْهُمُ ذِكْرُ الْبَغْيِ الْمُرْسَلَةِ وَاَذَا اَلْاِمَانَةَ وَنَحَلُوا
 اَلْاِمَانَةَ وَصَدَقُوا اللّٰهَ حَقَّ الصِّدْقِ فَنَقَلُوا مِنْ دَارِ الْيَمِينِ
 وَاسْكَنُوا اَسْمَاعِيْلَ بْنَ اَلْعَرَبِ اِبْنَ مَرْثَدَةَ وَكَلَنَانَةَ
 وَابْنَ فَرْحَوْنَ وَهَامَانَةَ وَابْنَ الْحَاشِي وَاَكْرَانَةَ
 وَابْنَ قَيْسَ وَسُلْطَانَةَ فَقَدْ لَكُوا الدُّنْيَا وَحَرَمُهَا
 وَبَنُو اَهْلِهَا اَلْاَنْصَارُ وَحَرَمُ اَهْلِهَا اَلْاِمْنَةُ وَحَرَمُهَا
 فَيْلُوحُ اَلْاَشْجَارِ وَفَارُوقُهَا وَهَمَّ كَارِهُوْنَ وَاسْكَنُوا
 اَلْاَنْزَابَ كَرَامَتِهِمْ وَهَمَّ صَاخِرُونَ **سَمِعْتُمْ** تَنْكَرُ كَيْفَ اَدْنَى
 اَلْمَيْتِ وَتَوَاسَّاهُمْ عَوْدُ وَفَرْحَوْنَ وَعَادَاهُمْ وَكَلَنَانَةَ
 وَاَكْرَانَةَ اَلْبَلَدِ كَرَمُهَا وَابْنَ سُلْطَانَةَ طَالِدَ اَلْبَلَدِ اَلْاَيْمَانِ
 وَكَلَنَانَةَ اَلْمَعَانِ مِنْ سَوَاكِنَ عَظِيمَ شَاهِدَ صَامِرُهَا
 بِرَمَانَةَ **سَمِعْتُمْ** يَا ثَوَاكِلَ اَلْاَيْمَانِ اَلْحَرَمِ عَلَيْهِ
 اَلْاَيْمَانِ اَلْاَيْمَانِ اَلْحَرَمِ عَلَيْهِ وَاسْمُ اَلْوَلَدِ اَلْعَدِيدِ عَزَّ
 مَعَا قَائِمَهُ وَاسْكَنُوا اَحْمَدَ اَيُّسَ اَلْوَلَدِ اَلْحَرَمِ عَلَيْهِ
 صَامِرُ مِنْ بَعْدِ رَفِيقِهِ اِبْنَ اَلْاَسَاوِلِ وَاَلْبَلَدِ اَلْاَيْمَانِ
 وَاسْكَنُوا اِبْنَ اَلْوَلَدِ اَلْحَرَمِ عَلَيْهِ لَكَ كَانَتْ سَعْدَةُ مِنْ اَهْلِهَا

و اصبحت في
الطريق اذ بينت
وكنت في
منطقة
منازلهم من منازل
باعدوا و قد جردوا
بالكلية ثم علموا
حاشا للزوجة ان
والان لا يكون
ثم الضعفة

301.

111

[illegible]

مَرْوَعًا عَلَى الْمَرَاثِ تَقْلِبُ أَيْدِي آيَةٍ وَأَرْحَمُ
مَنْظُومًا عَلَى الْمُعْتَمِلِ نَيْفًا صَالِحًا وَحُفَى وَأَرْحَمُ
مَحْيَا قَدْ تَنَاوَلُوا أَصْحَابِي أَطْرَافَ جَنَانِي وَأَرْحَمُ
ذَلِكَ أَيْتُ الْمَنْظُومِ وَوَحْدَتِي وَوَحْدَتِي وَعَوْنِي
وَأَرْحَمُ إِذَا انْقَطَعَ مِنَ الدُّنْيَا أَمْرِي وَالْحَيِّ بِرَبِّ
الْخُلُقِ قَدْ دُرِّي وَكُنْتُ فِي الْمَسِينِ كَمَنْ قَدْ
فِيلَ وَأَرْحَمُ عِلْمًا غَيْرَ حُجُورِي وَحَالِي ذَا بَلِي
وَتَعَرَّفْتُ أَهْوَائِي وَتَقَطَّعْتُ أَوْصَالِي بِأَهْلِي
عَايِرًا لِي أَلِلْمَا عَيْتِي أَلْبَا وَنَحْنُ نَحْنُ
الرُّقْبَةُ وَالْمَايَتِينَ طَوْلًا دَهْرِي وَمَالِي لَا أَمْلِي وَفَدَى
أَفِيْتُ بِالسُّوْقُوتِ وَالْمَايَةِ عَرِي وَفَزَلْتُ مَرَّةً
أَلَا يَسِينُ مِنْ خَيْرِي وَمَالِي لَا أَمْلِي وَارَى نَفْسِي
عَايِلِي أَلَا يَأْمُ عَايِلِي وَفَدَى وَفَدَى
أَبْجَدُ أَلَمِي وَرَمَقَتِي مِنْ قَرِيبٍ أَهْوَاؤِي
وَمَالِي لَا أَمْلِي وَمَا لَمْ يَدْرِي لَوْ قَدْ دُرِّي وَلَمْ أَوْفَى
بِأَهْلِي الصَّالِحِ لِعَجْوِي وَمَالِي لَا أَمْلِي وَارَى قَرِيبٍ

من الربح السور
التي لا تحصى
ومناظره القادر
والده خان فغنى
على ابراهيم بن محمد
قال لو لم يكن الله
عند موته الصورة
وجوهه التي في
الجنة

...

فصل در بیان
و جداول
و جداول
و جداول
و جداول

111

مَجْرِي وَلَا أَدْرِي إِلَى مَا يَكُونُ مَصِيرِي وَمَالِي لَا ابْنِي
وَأَعْلَى كَيْفَ قَدْ كُنْجَ وَقَصَرَ وَلَعَلَّ نَابُوتِي الَّذِي
أَوْصَعْتِهِ قَدْ نَجَرَ وَلَعَلَّ كَأُورِي الَّذِي نَاحَطَ
بِهِ قَدْ أَخْضَرَ وَلَعَلَّ اللَّبَنَ الَّذِي لَبِطَ بِهِ قَبْرِي قَدْ
قَطِعَ وَغَرَّ وَلَعَلَّ الَّذِينَ رَفَعُوا لِي وَخَطُّوا لِي
وَيَكْفُرُوا بِالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ عَلَيَّ وَيَسْتَعِينُونَ
وَعَلَى الْكَافِرِينَ عَيَاوُنِي الْأَقِيمُ فِي كُلِّ عَمَلٍ وَفِي
لَكِن لَّا أَرْحَمُ وَلَا أَعْرِضُ وَمَالِي لَا ابْنِي وَقَدْ
عَصَيْتُ مَنْ لَا يَنْبَغِي أَنْ تَخْشَى وَتَبْتَ الْبَرَّةَ أَمَدُ
أُخْرَى فَلَمْ يَجِدْ عِدْلِي وَقَدْ أَذِلَّ صَافِيًا يَا وَدِيلِي
إِذَا دَخَلْتَ الْحَدِيثَ وَحَدِيثِي وَنَفَقْتَ الْهَارِصَ مِنْ
مَقَاتِلِ الْأَرْجَاءِ كَيْفَ وَلَا أَهْلًا كُنْتَ ابْعَضَكَ
وَأَنْتَ عَاطِرِي كَيْفَ وَقَدْ صَدَّتْ فِي بَطْنِي يَا وَدِيلِي
أَلَا انْظُرْتُ إِلَى الْأَنْبِيَاءِ وَتَوَقَّافِيَا رَبِّ مَنْ يَخْلُصُ
وَمَنْ يَهْلِكُ الْمَطْلُومِينَ مَنْ يَسْتَفْقِدُنِي وَمَنْ
عَذَابُ النَّارِ مَنْ يَجْزِي وَمَالِي لَا ابْنِي وَقَدْ أَخْبَرَ

الصالح وما نراه
قال قول الله
قد رسول الله وما زاد
قال القصة

5

القهار الجبار بان النار الخ اعد لها السجود
 الناس والامجاد ومالي لا ابكي وانما على ونود
 النار على يقين ومن اخرج منها على شئ فاق
 الله تعالى وان منكم الا وادها كان عذابك
 حقا قضيا ثم نجي الذين اتقوا ونذر المطالبين
 فيها جينا ومالي لا ابكي وقور وقدر الله وما
 ان حلقة من السلسلة التي طولها سبعون ذراعا
 لو وضعت على الدنيا لكانت من حرجها ولو ان قطرة
 من الزقوم والضريع قطرت في مناسيل اهل الدنيا
 لما تواسن نقيها الله برك في الموت وعنه
 على سكران الموت واعنه على هول المظلم وان مع
 على المعصوم وارزقته خيرا قبل الموت وارزقته
 خيرا بعد الموت واعنه من مقبل النار يبر
 اطباق النار في ظلال النار يوم النار وعنه
 بك من مقلها بها وقار بها وجباها وصبر بها
 وحسينها وعساها ومن شربها الذي يقطع بها

واحدة

واحدة سكنها الى الشفاء ولدتني احمي للفتاة
 ليحيا لم تلدني ولم ترني **فصل** في موعظة
 المؤمنة انها الغافل على عملها وكن حرا لله خولا
 على وجل ولا تدن بالامل وفيه لسان الاجل ولا ترك
 الدنيا فانها غرام خراعة وقد نخرت لكم بغورها
 وقتلكم بالمايتها وترينت خطاياها كالعرى المحلقة
 العيون اليها ناظرة والقلوب اليها كغيبه والنوم
 لها شدة فكم من عاشق لها قتلت ومطهر اليها
 خلت فانظر اليها بعين الحقيقة فانها دار كثر
 بوايقها ودمها خالفها جرمها على مدكها
 يفي وعزها يذل وكبرها يقل وجها يموت
 خيرا يموت فاستيقظ من غفلتك وانته من
 رذلت قبل ان يقال فلان عليل او مدنف قبل
 فصل على الدواء من دليل ام هل الى طبيب من قبل
 فيدعي لك الاطباء ولا يرحي لك الشفاء ثم يقال فلان
 ثلاث اوصي وما لاحي ثم يقال قد فعل لسانه

إِنَّ فِيهِ لَعَلَّةً فَهَامَانٌ وَمُنَابِطٌ إِلَى الْمُسْتَكِينِ
وَيَتَّبِعِينَ إِنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الظَّالِمِينَ

فما يكلم اخوانه ولا يعرف جيرانه وعرف عند ذلك
جيبك اينك فبلغ لسانك في اخوانك في ذلك
هذا انك فلان وهذا اخوك فلان منعت الكفا
فلا تمكلم وختم على لسانك فلا تخطى رجل بك النقا
وخرج من حلك من الاعضاء فاجتمع عند ذلك اخوانك
واحضرت اكفانك فغسلوك وكفوك فانقطع
فانقطع عوادك واستراح ختادك انصرف
اهلك الى هالك بقيت مرتباً باعمالك **فصل**
في دعاء من اراد هذا الدعاء في كل صباح ومساء
اللهم ارحمني اذا انقضت اجله وانتهى عملي ومرض
مرض الموت وشمت راحمة الموت وتيسر مني
الطبيب وبكى على الحبيب ارحمني اذا عرف الجبر
وكثر الالام والمقت الساق بالساقي ودنا من
رجله وانطلق وارحمي اذا افضت الى الموت
وبكت على العيون وكثر على البكاء من الرجال في
النساء وارحمي اذا انشرب الكافان وبكا واسترجع

وتصايع

الاخوان

إِنَّ فِيهِ لَعَلَّةً فَهَامَانٌ وَمُنَابِطٌ إِلَى الْمُسْتَكِينِ
وَيَتَّبِعِينَ إِنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الظَّالِمِينَ

الاخوان وارحمي اذا دفوني في التراب وودعي
الاجساد لا تحبني فارقني المقيم وانقطع عني النسيم
وارحمي اذا انصاعني وبلى جيمي وتغير صورتي وكنا
وتقطعت اعضاءي واوصلني وارحمي اذا اندثر
قبري وانطوى ذكري فلم يرني زابرو لم يدركني
ذاكني وارحمي اذا خرجت باذنك من قبري حاملاً
ثقل على ظهري انظر مرة عن يميني واخرى عن يساري
اذا خلعتني في شاتي وارحمي في حشري ونشري
واجعل في ذلك اليوم مع اوليائك موافقي وفي
اجنانك مقدري مولاي ايا الاله والال تذكرو
ايها النبي ولولم يكن الا الموت لك في فكيف وما
بعدا الموت اعظم وادخني الحيات ذكر الموت في
اهوال المطالع والوقوف بين يديك نقصني
مطعمي ومشرقي واقلفني عن وساوي ومنعني
مرفادي وكيف ينال من يخاف ملك الموت في طوارق
الليل وطوارق النهار بل كيف ينال العاقل وملك

شان غير

ان ذكرت

فمرسل الله لا يرفع اليه السلام عليكم اهل الانذار المالك العظا
 الحق التي صحت عن الدنيا بحسناتها وخلصت منها من هفت
 الله اولهم عليهم نوحا منك وسلاة منا ومنك يا ارحم الراحمين
 وارجاء تدفن في الدنيا من راحة وقد عليها ثم يكي تحت بل قد تم الذ
 المناقير بالحق الموت لا ينام لا بالليل ولا بالنهار ويطلب روحه
 ليثلي هذا ليسك بالنيات وبقانا المساعات الله ارحمنا اذا
 العاطلون اذنا وانما الخلقين ذكرنا وارحمنا
 هذا اهل الد
 اذا بلى اجناسنا ونقطعت اوصالنا ونفرت اعضاءنا
 ما يرجع من هفنه وارحمنا اذا اجسنا كغريا فاحياة مفقون من راحة القبر
 ما نزل من نظام وجوهنا وخاشعة من اخراج القيمة اصارنا وذا
 الكوفة تقرب من شدة العطش شفاها وجاعة لظول الحما
 يا اهل الديار بطونا وبادية هناك للعبون سواتنا ونحية
 الموحش والحق من ثقل الاوزاد فلو رونا اللهم ارحمنا اذا احنا
 المقفر والقبور من ثقل الاوزاد فلو رونا اللهم ارحمنا اذا احنا
 المظلم يا اهل بعد المسبون ووقيت كل نفس ما كبت وهم
 الكثرة يا اهل لا يظلمون فصل في وعظة كاسه ايتها
 يا اهل الكوفة الغافل ايقن من سكرتك واستيقظ من غفلتك
 يا اهل الكوفة واذا الموت وشدة والقوت وعنه واعده
 انتم لنا ولسان قبل نزولنا واثق الله حق تقاومة واكثر الزاد
 ونحوكم يفتح لاحق فان المغرب بعيد بعيد واستعد للعاد فان القبر
 اما الدور فقد سكنت داما الازواج فقد كفت داما الاسواق فقد
 فليت شعري ما خيرا عندكم ثم التفت للاصحاب فصار كما لو انه يحكي
 لهم في اهل لا خير لكم ان خيرا راتقوي الله الله

في
 في
 في

الذي احل الله من القبر ما دام تبع يا اخراياه احفظا مثل ما وقعته الى اشوا
 ويا خراف من اهل الدنيا انك انت الكفا وخصيت واشكوا اليكم اخلاء الميراث
 واوقفتم تير ما بين رحك لوقي اشكوا اليكم اقلاذا اشركتم على نفسي فاستلموا
 الكفا ما لا كفت في حجر الله والحق قد سلت الالهة فافضوه اعدائي فصار
 لا اعني ما لا نفقه لغبريت واثبت من جنانهم واشكوا اليكم بيت الحق
 حق عيني واحكم المسينة فان الجرمين عني وضيقت والوحشة والظلمة
 احالك فانك اذا دب بصير اجا الغافل المغرور كن
 في الدنيا كانك حبيب اوكا برسبيل وعزمتك من اهل
 القبور واجتنب المعاصي واشهد واستعد ليوم القيمة
 العظيم شاة المدين زمانا المقام سلطانة المزيانة
 يوم ترى الماء فيه قد انقطعت والكواكب من حوله قد
 اشترت والجحيم الزواجر قد اكثرت والشمس قد
 كورت والجبال قد سبرت والعشار عطلت والوحش
 قد جشوت والجار قد سجت والغفوس لما الابدان
 قد روجت والحجيم قد سمرت والجنة قد انفتحت
 احيال قد نسفت والارض قد مدت يوم ترى الارض
 قد لزلت ولزها واخرجت الارض انفاها يوم شد
 يصدر الناس اشنا تالين واعا لهم يوم تكون الناس
 كالقراش المبيوث وتكون اجيال كالعين المفقوت
 منوها تذهل كل مرضعة عما ارضعت وتضع كل ذات
 حملها وترى الناس سكارى وما هم بسكارى ولكن

ما وقعته الى اشوا
 واشكوا اليكم اخلاء الميراث
 فاستلموا
 فافضوه اعدائي فصار
 بيت الحق
 والوحشة والظلمة
 المغرور كن
 من اهل
 المقام سلطانة المزيانة
 من حوله قد
 اشترت والجحيم الزواجر قد اكثرت
 والجبال قد سبرت
 والجار قد سجت
 والجنة قد انفتحت
 الارض قد مدت يوم ترى الارض
 انفاها يوم شد
 واعا لهم يوم تكون الناس
 كالعين المفقوت
 عما ارضعت وتضع كل ذات
 وما هم بسكارى ولكن

عذاب الله شديد بها ايها المسكين ومع التفكير فيها
تفارقوه ويغارقكم في النار وفي عظيم مواردك
فانك اخبريت بان النار سود للجميع فانت من النار
على يقين ومن الحاجة في شك فاستغفر في قلبك
ذلك المور في فسادك لتجاة تستعد وتامل في حال الخمر
اذا احاطت النار بجمع جميعا وسعوا لها زفيرا ونينا
فعد ذلك الذين المجرمون باللعنة جنة الامم
الذين في الشوق البراء من سوا المنفعة خرج المناد
من الزبانية باقلا بن قلا بن المتوفى نفسه في
الدنيا بطول الاسل لمضغ عرق في سوا اهل فساد
مقام مع من حديد ويستقبلونه بظلمة الهدى
فعد ذلك يدعون على ما فرطوا في حب الله و
يتأسفون ولا يحجبهم المذم ولا يغنيهم الا سب
بل يكون في النار على وجوههم من فوقهم النار
ومن عذبهم النار وهم اطباق النار تفتح النار كظ
المقدرة وينارون بالويل والنور اعادة الله في

٧٥٧

ايام

ذكرك ومن كل راحة تغير اسلك ومن كل سرور
تغير فربك ومن كل شغل تغير طاعتك ولا كيف
الساك ولم تزل ذكرى وكيف اغو عنك انت مربي
حيث عين لا تراكم عليها رقتا وخرت صفقة عبد
لا يكون له من جنة نصيبا الله امل في قلبه حقا
لك وخشية شك شوقا اليك **فصل** في ذكر
ذكر الموت ودعا مؤثر لا يخفى ان الخوف والمحنة
لا يستقران في قلب احد الا بعد تظهير بذكر الموت
وتربيته وتشفيته بذكر الآخرة الله واعلم ان الموت
امر هائل وخطر عظيم وغفلة الناس عنه لقلة فكر
فيه وذكرهم له ومن يذكره ليس يذكره الا بقلب
مشغول بشهوات الدنيا لا يجمع ذكر الموت في
قلبه والطريق المبد ان تفرغ قلبك من كل
وتذكر ذكرا شكلك واقرانك الذين مضوا قبلك
فقد كرموتهم وبصارهم تحت التراب وتذكر
صورهم في مناصبهم واحوالهم وتذكر كيف

المتراجمين صورهم وكيف تقدمت اجرامهم في قلوبهم
 وكيف اوطأ آثمهم وايقوا اولادهم وصنعوا الهوا
 وخلصت منهم ما جردهم وما لستم وانقطعت انارهم
 ثم تذكرت رجلا رجلا ونصحت في قلبك حاله
 وكيف مونة توتحت صورته ونشاطه وتذكرت
 وتردده امله للعيش والبقاء ونيانه للموت
 مركونه الى القوة والشباب بيله الى الله والصلوات
 وعقلته عابدين يديه من الموت الذريع والهلكة
 المتربع وانه كيف كان يفخرك وينكلم وقد اكل
 الارباب اسنانه والديدان لسانه وكيف كان يده
 لنفسه ما يحتاج اليه لعشر منين في وقت واحد
 وما بينه وبين الموت الاشهر واسبوع اودون
 ذلك وهو غافل عما يراد به من جاء الموت في
 وقت لم يحسبه فانكشف له التحقيق وقرع سمعه
 النداء اما بالجنة او النار فعند ذلك انظر في
 نفسك انك مثلهم وعقلك كعقلهم وسكون

عاقبتك

عاقبتك كعاقبتهم فلا رية هذه الانكار مع دخول
 المقابر ومنا هذه المرقى هو الذي يجرد ذكر الموت
 في القلب حتى يخلص عليك بيت يعبر بضم عينيك
 وتكر هذا الدعا لعلك لا تنسى الموت والمفا الملم
 اعفر لكونين والمومنات والمسلمين والمسلمات
 الاحياء منهم والاموات خصوصا الذين عاش لهم
 وعاشروني ورافقتهم ورافقوني وجاهلهم وجاهل
 فاجبتهم واحتوني وانتم وانوني وكافهم
 كالخوف ثم بعد ذلك فادفوني وهم لان فاجلهم
 ينظرون وعلى المحرص وطول الامل يدتوني وعلى
 الغفلة ونيان الموت يلوموني الله ارحمني
 اذا مرضت وعلى الغرائز صرعوني واجتبه لعنادي
 حضروني وركوات الموت وحطوني وبكوا على
 حين ابصروني وجعلوا على ولقوني والى جهة
 القبلة وتجيوني واظبعوا فاي وعصوني وبعد
 خروج الروح غطوني ورك النابوت وضعوني

والى المغفل حو لوفى وعلى المغفل طر حوفى وترعوا
ثيابى وكشفونى ومن جانبى جانب قلبوفى و
بالخليطين والفراخ صلوونى وبجريد الفحل
تخضرونى وبالكافور المقدس حنطونى وبالكافور
المعبودة كفنونى وة الجنائز وصغونى واجتبه
على اكنافهم حملونى والى المصلى وخموفى وهما
الصلاة نزولونى وصلوا على ورفغونى والى القبر
نقلونى وة حفونى ادخلونى وة لحدى اخيخونى
وبالتراب وسدوني وبالشهدادين لقونى ثم تروا
قبرى وودعوني ورجعوا عني وحلوني واشفوا
بغيري وسونى والملائكة للسوا احضرونى
اذا دبرني سالونى فان اجبت على الصواب فبروني
وان عجزت عن الجواب على بوني واجمع الدليل
على فاكولوني ومن صورتي وهشاقى غيرونى
فان رآني الذين عرفوني على هذه الهيئة انكروني
وان رآني الذين احبوني نفروا عني وكرهوني

المهم

اللهم صل على محمد وآل محمد واخرج قلوبنا من
الدنيا قبل خروج ابداننا وانصلب لوت بين ايدينا
نصبا ولا تجعل ذكرنا له عتبا حتى يكون الموت
مانسا الذى نأسى به وما لنا الذى نشناق
اليه وحاشتنا الى تحت الارض منها فاذا اوردته
علينا واترلته بنا فاسعدنا به رائرا وانسابه
قادما ولا تشقنا بضياخته ولا تحزننا بزيارته
واجعله بابا من ابواب مغفلك ومغفلا من
مغافج رحمتك استامد من غير ضالين طالعين
غير مستكرهين قاشين غير عاصين ولا معيدين
يا ذا من جزاء المحسنين ومصلح المصلدين
تلك الرسالة الموصولة بنفسي الراقدين مني الى الدنيا

الفاضل العارف الزاهد الشقي مولانا
محمد طاهر القمي افاض الله علينا
من بركاته طاعتين اخرج
المؤمنين جهرا شريفة
عن الله عنه

سبحان

٤٤٢

الغنى

بسم الله الرحمن الرحيم و به تقي

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على محمد وآله الطاهرين
ا بجه چرخ رحمت آرد در محراب وید که اکثر اهل
 زمان در قافله کاه جهان در طواف است انداخته و از سفره
 خورشید فواید شریفاتند و تفسیر تاف را دوست و خیر خواه
 خویش پیدا کنند بشورت آن نه دیانت بر حیات در میان
 آرزو و امکان گشته اند و دست برافزایند و گناه پاکشید
 بخیر لذات و شهوات نشوند پس لازم دانست که رقیق اندام
 سرفراز خویش را درین غفلت و جهالت نگذارند ای ناز
 نیست و تلبیس نفس آگاه هر دو و از نظر مایه قیامت خیز
 نماید بر توبه فکر بحال خود نموده بقیه عمر را صرف کلام سفر
 خویش نمایند و خوشی و دروخت هلاک نیندازند بنابرین
 این رسالای غنی بخدمت بر صانع متعالی و موافق حاجت
 است مشتمل بر احسان و بیاضه انفس مومنین که آیند و است
 المستعان ای عزیز مومن بدان و آگاه باش که زمان
 دشمنان عظیمه قنبر تاف است که کاه و یک مت بشود

خداوند متعالی را شکر
 و از او بخواه که این رساله را
 در دل هر مومنین بجا آید

خداوند از غیر و صلاحیت به رعیت گو اند **ب** بهوش شود و
 از به هوا جوهر **ب** یاد که مرا یگان خویش محکم دلد که دیو
 نفس تو هم دست گشته با ابلیس **ب** که از گن تو باید این در
 شهوار **ب** و باید که بگوشه ازین دشمنی دوست نهاد و این سینه
 مروت کم حیاض رعای و با و در مقام مجاهد و مجاهد در گن
 و بجام امر و نهیش محکم دلد و در هر کاه آرزو بخند و گناه
 نگذار و بطیاف بخت و منظر مست هوا جوهر از سرش
 پرواز کن و بر خنجر و کرک بیه غفلت از دلش قطع غایب
 کالاش سوز و زین گوشت و از خضیر میوانیت با وج
 ملکین شری **ب** آذر زلف و طوف مجنونیت **ب** که در شمشیر
 و در صواب **ب** که گن بیل این سئو کم ازین **ب** و گن سزایان
 شود باز آن **ب** و باید که در حج و شرم تقوی را خطیب بخت
 بدین سخن شری تهنید رعای تا به کوفته رفته برو و غایب
 ای نفس این چه نادانیت که در هر روز و اورا گن
 بالکم اند هر کس نالان ترا حق تر آید اندانست که ترا دین
 بهشت و جنت است و غنیمت است ازین دو عمار و اوای تو

خداوند متعالی را شکر
 و از او بخواه که این رساله را
 در دل هر مومنین بجا آید

بگویند که نشانی نیست و خند های پندردانه زنده با انگار
 خورشید را بقیه نماند آید که حرکت لاو قی و مومرو
 رسوله و پناه غریب و جوفه و بر مقتدر غلبه بکنند
 به اذن و به جزان در آید و ترانکلیف رست نماید
 بر خیز و وقت را غنیمت شمارد از بهر آسایش بر سر عقب
 و درین مرزعه خوش بکار و کار جوفه به هر سیدان و زو
 بهر سفر به جوفه خورشید را در میان سوز از او الرخصت با
 زو کمره کاین رطبه است به خوف و خطر کوفه که کم
 تو به پس از پیرها از ترک جوانان حرکت نیست خبر و کرم
 که ترا میست دهد و موت به هر رسد با کاین میر که کلاه و
 که در بار کونل بر کعبه مانده خورشید میبرد و خورشید
 میخشد و گویند که بعد و بعد و آخر عرفان و حود و بر بیا
 عالیات میرساند اما چه داند که آخر غرق است شایده
 امروز روز آخر میر پس باقی است که در توبه و طاعت
 بهر و کما را خیر جایز نماند و غم را از غم خورشید نشا
 ای نفس کو یکم تو در جوفه توبه را کو نور میداند و انظار

روزی بکنی که ترک لذت و راحت دران دشوار نیست
 بهیات این روز نیست که خدا بر تو آید از انوارین و کجا آید
 بلکه ترک لذت در همه وقت دشوار است بلکه هر چه در جوفه نماند
 عاجز نیست در هر عارضه و بهر عارضه خواه بود هر که جواب هر
 راست غفلت نیست است و اما چنانچه من که سخته و مکن نیست
 و درخت نماند نهال با جوت جوفه از ریش بر کنند چندان
 و کوه نیست و لیکن غیر یکبار که سالها بر آن بگذرد و ریش
 را حکم سال و ضعف بهر بر تو مستقیم شود و یکبار این علاج آن
 نوله نوله از ریش بهادر خن عصیان بکنند این کار
 جو نیست بهر ریش که امروز اگر علاج نوله کوه حکم
 جو شود بگویند خواهی آمدن ای نفس اگر جرات داری
 تو در معصیت رب العزیز بنا بر آنست که در این مطلع و واقعه
 بر حال خورشید نشا پس وای بر تو این چه کفر و جفاست و این
 چه جلود منافست و اگر چنانچه او را حاضر و ناظر داند و با
 اینحال معصیت و جفاقت در زیر سر وای بر تو این چه به
 صیانت و جفاقت و به شرم و ساجدست کو با که پروردگار

در روزی که نشانی نیست
 در روزی که نشانی نیست
 در روزی که نشانی نیست

خویش را از همه دمان گشت شمار هر چه که بود هر چه از ایشان
پوشیده دارد و از ملک چهار ربع پاک ندارد ای نفس
جوانست که اگر بنده از زندگان تو یا صاحب از صاحبان
تو بر طلاف رخصت طلبند فرمال بغب و رانده و ویرا
ایز او امانت نماند و با این حال از ملک چهار ربع پاک ندارد و ویرا
پوشیده بغب آدم و اگر کان کرده اگر ترانای عیون آن
خواهد بود و در عذاب جهنم صبر نماند گوید و ای بر تو که بدور
افکار و اندیشه باطنی غفلت دارد اگر چه که تجربه نماند و خوشتر
را چارمانه با و یک خط انگشت بر آتش بهار یا یک عفت در
آفتاب بر آرزو مفارقت خویش برانده و بر تو ظاهر شود که
بر ما جزو نماند و اگر یکم هر دو کار مغرور شدن و با برین
از کار آخرت کشیده و کان کرده که به جد و جهد بخت اند
عذاب به سبع و عمل و صواب سیر است پس چنان است
که امور سلا دنیا را بکرم پروردگار بکرم و انکسار و برادر
اعتدال نماند و اگر دینش بنویسد کند در دفع و دفع فکر بکند
و وسیله است از و یکم بار شتاب بنده از اگر تا اصل بنده

مستوفی

شوق که بدینا رو دریم میسر مگردد چنانکه در تخیل آن دنیا
و دریم سجد و آزار بکشد و یکم خدا اعتدال نماند و یکم که در شتاب
که در این ربع و طایفه طلب بنده که کوه که کربت خدا بر جان
بخشد ز کرم و پند از غرض عیان خوشه نماند اگر کرم دانه
زهر رو مانند سرکان و در پست لقمه نان و جوانست که اگر
کسی در خانه خویش نشیند و با او واجب میسر طرب گذرانند و
گوید که خدا را شکر کربت شد بد که آنکه بجواروم و زیارت
کشم و تخم افشانم خدا از هر چه سیر شد بر نفس نماند و از غفلت
نماند و با این حال خوشه سلا از دیرکان و عاقلان شمار
با آنکه در هر یک دنیا از هر آسایش را در حقیقت دانه نماند
بلکه هر چه سیر بکرم پروردگار بسیار میسر شد که از حضرت
پیغمبر صلوات الله علیه آله روایت شد که اگر دنیا هر چه عت
الحق پروردگار دنیا که در عت اخوت است که جد و جهد
و زمین و دلا بخواه و خجسته آن شمع نماند و از خار خوشتر
یک و نفاق و حرص طبع با کثرت از و از صفات حسنه و افعال
حسانه نمی نماند و از حقیقت آن مستوفی است که در عالم

همچنانکه کم پرونده کار در دفع سرمان زمستان آست که از بهر
 تو آستر آفرین و در دل سنگ جاده داده و ترال خفا نهفته
 که چه کانه بدست یار آفرینش و در آرزو دل خویش دفع سر
 نهاده همچو کرمش در دفع زهر بر جبین آست که ترا چشم و
 گوش و بوی خوش داده از بهر بهمانیت پیغمبران فرستاد
 و اما نایب غم که تعلیم ایشان زهر بر جبین سلاخ دفع نمائ
 ای نفس دای بر تو کویا بر وز حساب یان نیا و نهاده
 بنواب عقاب غم از غم و کان که بعد از مرگ در
 نخی ابد بود و چشم هر رسته به بهات مبهات این چه غم
 باطل و خیال است یا مان کرد که ترا از بهر باز یک آفرین
 اند یا ضیال که که ترا از یک قطره آب آفرین و نایب
 حی و غیب و غایب در بهشت تو تبت داده و هر چه خواهد بود
 که بار دیگر خلعت مستر بر تو پوشند و بر سر بر جانت
 نشند اگر چنانچه ایان بر وز حساب آید و هر چه خواهد بود
 بحال خویش نمائ و از معاصی بر میر کن با آنکه اگر حکم بود
 ترا بر دهم و گوید که انوار نعمت و لذتها بر تو نیند و لذت

در دفع سرمان زمستان آست که از بهر
 تو آستر آفرین و در دل سنگ جاده داده و ترال خفا نهفته
 که چه کانه بدست یار آفرینش و در آرزو دل خویش دفع سر
 نهاده همچو کرمش در دفع زهر بر جبین آست که ترا چشم و
 گوش و بوی خوش داده از بهر بهمانیت پیغمبران فرستاد
 و اما نایب غم که تعلیم ایشان زهر بر جبین سلاخ دفع نمائ
 ای نفس دای بر تو کویا بر وز حساب یان نیا و نهاده
 بنواب عقاب غم از غم و کان که بعد از مرگ در
 نخی ابد بود و چشم هر رسته به بهات مبهات این چه غم
 باطل و خیال است یا مان کرد که ترا از بهر باز یک آفرین
 اند یا ضیال که که ترا از یک قطره آب آفرین و نایب
 حی و غیب و غایب در بهشت تو تبت داده و هر چه خواهد بود
 که بار دیگر خلعت مستر بر تو پوشند و بر سر بر جانت
 نشند اگر چنانچه ایان بر وز حساب آید و هر چه خواهد بود
 بحال خویش نمائ و از معاصی بر میر کن با آنکه اگر حکم بود
 ترا بر دهم و گوید که انوار نعمت و لذتها بر تو نیند و لذت

درشت

و معرفت از زبان مین تو نه آینه دست از بهر نعمتها خواهر کشید
 و هیچ لذت را نخواهد چشید و اگر طغیای کویا در سر راه است
 معرک نیست فرکانی بر آیین سلا از تنی جدا سازد و بر تو
 اندازد که قول پیغمبران و الله معصوم علیهم السلام که راست است
 بدلیل و بجهت ظاهر شدن در تو تا بیشتر کمر گزشت از نوازیه
 یا طغیای که از در خط و کان با قصه تم و عدم یان بر دهند
 یا آست که عذاب جهنم سلا سله از تنی مرض و آزار عیب
 قصه غم و از بر تو زهر غم ای چه جهالت عاقبت نصیر
 که اگر حال تو بر بهایم ظاهر شود خند تا بر تو و عقلا تو خوا
 بود ای نفس این چه دانش و هوش گزشت که بلذات
 آفات دنیا که هر روز بیشتر گزشت رانجی شد و از آزار
 به آفت جنت قطع نظر نموده این از سبب بر روی نیست یا
 آست که بوعده ای آهایان نیا و نهاده و اعتقاد غم
 یا آست که اعتقاد غم و لیکن نعمت بر جنت را سهل دانسته
 یا آست که نعمت دنیا سلا قدر دیدن و لذت عیب سلا
 نسیم و نقد را از نیت به نه دانسته پس اگر بهشت به سبیل تو

آفریننده اعتقاد بر حق و این چه لغو و حقیقت
 که بر وجود کار خود مسلک کاذب دانسته و اگر بافت آنست که
 لذتها جنت الما و مسلک ندانسته پس وای بر تو این چه بله
 و نایبیت آیا فکر کنی که دنیا مزرعه آخرت و مزرعه
 لذت و راحت نزارند و با اخیال کریم متعال انواع لذتها
 و نعمتها در آن آفریده پس چنانکه از هر محفل لذت و
 و اظهار کرم آفریده و نیز و نیز تسلط بر آن و مدخل غنچه
 و با این بزرگداشت و قدرت در کلام مجید و صفت منبع
 آن بسیار غنچه بر زمین است که نعمتها و لذتها در آن نهاده
 و عظیم خواهد بود و روایت شده که اگر پراهنان بر اینها
 بهشت بدینا آورند همه ملو دنیا بهشت نکاه آن پسر
 و با آن نعمتها بر آن برین قیاس توان نمود العاقل کیفه
 اکثر است و اگر سببی میا بود لذات آخرت آنست که
 آن نسیه است و لذات دنیا نقد پس و این بر تو ای منور
 این چه جهالت و سفاقت است آیا اگر حکیم حاکم بنو کوه
 که اگر سه روز از آب شکر برهنه غدا از عرض پاک شود

و چنان شوی که بدست عرب و باقی لذتها و نعمتها
 ترا موافق و سازگار باشد و اگر چنانچه در این سرور
 آب بر دنیا شایسته نیست پس شود که بقدر آب بر تو
 با تو شایسته و موافق خود آید و این صورت عقل تو نیست
 لغتینا و خواهد نمود یا نقد را نفس اگر بگیری تو ند
 بنابر او نیست که خود را از دوست ابدان ائمه مصوبین
 دانسته پس وای بر تو این چه بی شرفی و بیجا نیست
 که زبان لاف دوست و ایشان زنی و شک و فتنه و
 نمائی و ادعای ظاهر ایشان از غفلتی با آنکه اگر باقی
 یا مستطاب از مصالح خود میسر و محبت داشته باشی و در
 مخالفت تقاضای کسی که غیاری خاطرش زرسد
 پس همچنین خفته و آگاهتر از دوستی کثرت مصطفی
 بویه باشد نام توان برد و بر آن اعتقاد و شایسته و بوی
 اگر بکند و طمع و تصبیع و جمع مال و دینا بر این
 غنائی که بسیار از نندان بعد از تو بخواه از آن کنند و
 و طمع افلاک و اضطراب افتد پس وای بر تو این چه
 مکر و شهنشید مکر بود مکار در کلام مجید و موه که گفته
 روز عیا او است یا شنیده و اعتقاد نموده پس و

و فکر حال خودی بنا کردی است اعتماد یافتی ۵۵
و کیم که تو اگر اندر ایشان عمر شریف در شایع ۵۵
سایت و خود را در وسط میدان بیاید ۵۵
تو وقت از آن گذشته است این چه عقل است ۵۵
که عذاب الهی عقاب از آن خود پسندیدی و رفتی ۵۵
تو غرق شمای ایشان را خفی نکردی یا از خفی ۵۵
نشیدی که بدین مرهمان کسبست که ۵۵
که اخوت بدنیای مردم در مشدیدی اگر ۵۵
باشی که اخوت خود را بدنیای خود و فریاد ۵۵
فریاد و بدنیای مرهمان باشی بفریاد ۵۵
چی بلند که خود را از غافلان بدانی و از غافلان ۵۵
شمار ای اگر حاجت جاه تو است و بهی ۵۵
ساخته و در کرداب محبت انداخته کی ۵۵
و ای تو ای انداخته که جاه هیت که ۵۵
چنان غرق شمای ایشان تو مال کرد و تو ۵۵
عابد بی با و خودی که هر که در روی ۵۵
زین است اگر شرف نام خرب هر را چون ۵۵
و اطاعت نمودند ای اندانی که بعد از ۵۵
پناه سال نه تو مال و غده ۵۵

نقص

در آنوقت که اطاعت تو موقوفه باشد بر قبول و شدائد و
غرض و پرستش کائنات و این در صورتی که با پیش از
در زمین ترا حکم پیش چه چار آنکه ترار بابت دهر و حکومت
حکمت بریت ای نفس تو در دنیا را که بر اسطفا
حقیر تر که نه با و بنا بر خست شرکا و کثرت بد آن ترک
غایب عشق دل می توان داد که کبران و بهر دوات
ربان و شریکان غالب بر باشند یقین که نو هر چند
در کفیل مال و لذت و دنیا سع غایب باز جمع از کبر است
و حیوان خواهی بود که در مال و زمین بر تو زیاده است
غایت پس این چه است و چه عقل و هوش نیست که از
در شمع قرب با رتقا و آستانه آستانه هر مغرب غایب
و سع کنی که در کثرت کن مجلس خنسیان و سفیان و
روز فرار گیر و ای بر تو از نفس این چه ذلت و خاریست
و این چه ابله و ذلت نگاریست با در سب و نشو ترا زین
و از درگز و خط از ترک خویش با آواز **ا** از
عذر راه خویش با آواز **ا** آه زهر سفت زادن کنی

و افضای این جماعت و سر مشورت عدا به هر شتر و شیر
 و زبان لال گشته اعضا بنظر قیامند و از قلیل و کثیر بغیر
 و قلیل مسوا لایمانند یا کلام با هم از این راه کلام دل فم
 تزلزل نموده و کلام زبان جواب تمام و در پس پا و در پشت
 نیست دای و تنه و سر را بغفلت مگذران و از هر سوال
 جوابه میباش و زود مسوا در ورطه جاگ میزند و در وقت
که امیر المؤمنین علیه السلام فرموده که مسوا انکم خیال
تجسس ایچنه میسبه نمایند نفهمد مسوا پیش از آنکه
 در روضه شامی سببه نماید پس اگر بقبل آنوقت بجا
 علامت ابروز نفس شتر مسوا سببه نماید و از این جهت
 حب و حبس عدا به بخت الما و در آن و طریقی
 نفس آنت که در موضع نفوس نشین و نفس مسوا میسبت
 از اوقات گذشته و خویش نفوس کنه پس هر سر که
 یوحیت و زک طاعت گذرانند تا بنزد و استغفار
 نزار که تا آن غایه و طاعتها و زک شده مسوا از غایه
 و دون فضا کنه و اگر در وقت است صفا قرار گرفته باشد

ازدیروز

اندر وقت نکات و خصلت و کمال و اگر کسی مسوا بخیر
 بکند و بر اعدا تمام کمال و نفوس را از سوار و کارش
 صرف خود و خواسته ها برساند و بهر از بهر آن حسنه
 هنوز و در پیشانیها کنه و در سینه کمال و در کتف
 بهر خدا مسوا از بهر آن نفوس شکر که آورد و جنت بدین
 طریق از حد کنه و در خوشتر فایز که هر چه در مسوا
 مانند تاجر که در یک خویش مسوا در کلام تسلیم میاید
 مسوا است تا نماید نفس مسوا مسوا شش غار و کوه ای
 نفس را بغیر از بقیه عمر سوا به نیت و در نفس از سنه
 آن جوهر نیست که خوش نلکه و بران نفوس غنیمت
 و نایج و نکت با این میتوان خرید و در نفس که آنکس
 و نلکه کمال است جرات نفیس و ابر که بود و ابر و زود
 نویست که هر و در کمال و نفوس از این فرموده
 و در کرم آنرا از ایام عمر که بپند و اگر چنانچه در مسوا
 مردگان مسوا سر آفت آرد و با نفوس که یکروز برین
 باز که هر و در کمال و نفوس مسوا مسوا انکار کنه که مرده

卷之九

بسم الله

تت ارساله در این سال و العشرین

عقلم صغیر و فطرت بالکلیه و

انظر

تاج بر آفتاب

على شرف

میراث

س

بسم الله الرحمن الرحيم
 سراسر دستاورد خداوند پیرا که خلاق را برای پرستش
 خود آفریده و بغير از برای رهنماي راه پرستش برگزیده
 و در و بر بغير راه که بشريت روشن و ساد بسجود گردید
 و بر هر بیت و گویان شریعت را ایشان با دست رسیده **نکته**
 چنین گوید خادیم شریعت بنده حسن بن مرتضی که چون
 فی الجمله قدس را رفع ظل الهی انوار و ملک شاهنشاهی
 برانند تا بجو و تخت سلطنت هر ازنده فرمانروای ملک
 مؤید بتاییدت را باقی موقوف بقضات سجایای درج شده
 صاحبقرانی شاهنشاهی قافی امتداد و صلوات قاهره ای
 ظهور و دولت العزة الطاهرة را بیکدانه بشوق رسالت
 مشغول بر ترجمه اعمال حسنه و ستم ستمه بر سبیل اخلاص

امروز و در نایبان می نمایند که لاجرم مخلصان را باقی تعلقات
 آن در این رساله با خصر بیانی ترتیب دارم و اساس آن
 بر کتاب خدا و حدیث رسول و ائمه هدی سلام الله علیهم
 نهادم و بر عنوان ترجمه های دیگر بر هشت در مرتب و قلم
 و ترجمه الشریعت موسوم گردانیدم و بالله التوفیق **در اول**
 در معنی شریعت و فایده آن و کیفیت سلطنت راه حق و
 بهشت جاویدان بدانکه حق تعالی به خلق را بجهت بندگی
 و فرمان بر طریقی چنانکه میفرماید وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِعِبَادِي و حق تعالی بفرموده پیران و اربابان را مقرر فرمود
 آنکه بندگی کنند او بندگی بجهت آنست که هر کس بکار بندگی
 بجال خود رسیده در غایت سعادت عظمی و فقر و سعادتی
 فائز بر صفت های حق خود کام و باشد چنانکه میفرماید
وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُونَ و لکم فیها آنکه شوق یعنی
 شوق است در بهشت الهی آنرا گویند بسوی کس لازم
 و واجب است که از بندگی در آید و حقیقت آنکه قرآن است
 بسوی و بخاطر اوامر و نهی الهی را از روی طمع و عجز نیست
 امتثال نماید و بفرموده شاه راه سعادت بجای آید
 تا مقصد اصلی او برسد و سیدانند که در روز انوار آزادی
 اندر پی گردید و غیب پایدارش بر راحت سرمدی پیوندد

و زمان بری جهان نالیش بر زمان و بای و بادشاه جهان
باقی بماند کرد و عبادت خدای عزوجل فی الحقیقه سیر
و پیوند راه سعادت است و بندگی و جانشان سفر کردند
نست بسوی زاری و فرزند کی و زمان بری و سحانه
روی آوردست عبادت پادشاهی و زمان در خفا و از انجمنه
است که نکالی غیر عید لا شریعت و سنت نام کرده اند چه
شریعت و سنت یعنی سیر در راه است و سیر در راه انجمن
راه و راه بقصد میرساند که در استقامت و دور و از انجمنه
امر فرموده اند که در غان گفته شود اهدنا الصراط المستقیم
یعنی صراط را راست و همین صراط مستقیم است که در آخر
هر کبریا و بی گذرد به بهشت میرسد و کسی بخیران می تواند
گذشت که در دنیا صراط مستقیم شریعت رفته باشد و در
همین آنکه کسی زیجایی بجای سفر میکند تا قوت بدن از ترشه
و عفا حاصل نکند و قطع راه تواند کرد که راه بندگی نماند
پس باید تا بر هیز کار بی ظاهر و باطن که خدای روح است قیام
تواند و روح را بان تقویت نکند و روح او قطع راه بهشت
تواند که در انجمنه میفرماید که و تارة فان خیرا لک ان تقو
یعنی توبه راه بهشت بگریزی و درستی که بهترین توبه این
راه بهشت است و همت آنکه در سفر و صوفی جسمانی کسی

در آری

که راه نداند مقصد نمی رسد در سفر و صوفی روحانی نیز کسی
که بصیرت در عقل ندارد مقصد نمیرسد چنانکه در حدیث
آید که العالم علی غیر بصیرة کاشانه علی غیر الطریق لایز نیست
کثره السیر الا بعد ما یمنی مثل کسی که عبادت کند و بیانی نداند
باشد و آنچه ممکن مثل کسیست که به غیر راه بیرون
هر چند بیرون از مطلوب دور تر باشد و همچنانکه اگر
کسی در سفر جمعی مرکب برده اند خود سیر و پیوند
راه او طی می شود و در سفر روحانی نیز اگر بدن و قوی را که
بجز این نیست و روح را بکفایت نماند چه مشیت است
انهاست فی فعل او برسد و با اعمال حسنه سینه شریفه و
سین سینه نبویه مقیده نگردد و تمام هر یک در دست
نداشته باشد راه حق طی نمیشود و راههای این راه پیوسته
ساده شد علیه که راه نموده اند و سن و آداب وضع کرده اند
و از مصالح و مفاسد راه خبر داده اند و خود را این راه رفته اند
و امت را به پیروی خود امر فرموده اند و حق تعالی میفرماید
که لقد کان لک فی رسول الله اسوة حسنة یعنی تحقیق
که شما را است در شان رسول خدا پیروی نیکو و میفرماید
که قل انکم تحبون الله و انتم تحبون فی حبکم الله ایها بگوین
محمد با امت که اگر شما خدا را دوست دارید پس بوی من

کنید تا خدا شما را دوست داشته باشد و میفرماید این خدا
صراط مستقیم است و لا تشعروا السبقت فمروا به
 سبیل حق یعنی بدین سببی که این راه من است در حالی که خدا است
 پس پیروی کنید آن را و پیروی نکنید از راههای دیگر که شما را
 از راه حق متفرق و جدا میسازد و در راههای آن بعد از پیروی
 امانان معصومند و علیهم السلام و بعد از ایشان غلامی که بعد
 خود کنند و از خدا و آخرت سخن گویند و محبت نماید و بد
 ایشان نباشد و خداوند علیه اگر کسی با ایشان محبت دارد
 و از ایشان سؤال و استفاوه کند و عملی که بر او خورده فرماید
 و با اشارت ایشان بر عین خود مطلع گردد این راه را از خود
 حقیقی نموده و اگر چنین عالمی باید که محبت او را بپذیرد
 شمر و از امر او تجاوز نکند و اگر کسی چنین یافت نشود
 یا کتاب محبت دارد و با مردم نیکو سیرت که از ایشان کسب
 اخلاقی حقیقی کند و هر محبت که او را خوش وقت گرداند
 و از خدا و آخرت و روز دست ندهد و میانه میان این راه
 صفات حمیده و اخلاقی هستند و دیده است که احوال و مقامات
 در محبت از هر یک دیگری که فوق آن است مشتق میشود
 بدین معنی که اولیاد و اولاد و کلمه های است و معنی آن خود
 خود را و خود را و خود را و خود را و خود را و خود را و خود را

من

بقدر همت آن و این صفات حمیده و اخلاقی پسندیده روح
 از اعمال حسنه بدن و اعضا بدید میاید بدین معنی و سیر این
 راه حقیقی تمام وجه بلوغ خود است و همت کاشتن است
 در قطع سازش با جاهل و ریاضت نفس و برداشتن بار تکالیف
 شرعیته از فرایق و سبق و اذاب و ترک معاوی و مکر و همت
 بقدر استطاعت و دیده با فی خود کردن و محاسبه با خود
 و رسیدن هر روز بیک مرحله تا اگر تقصیری شده باشد
 تلاقی و تدارک آن بشود که هر کجا میاید تا ترک کند
 تا کثرت آن نگاه کرد و چنانکه میفرماید ان الحسنة
بذلک هیبة السیئات یعنی بدین سببی که نیکوییهای بد و محروم
 میگرداند که انها شریک و جان باب حکمت زنیان و هفتاد
 هفتاد و چشم حسرت سویی خاکدان نماید در روز قیامت
 بیان اعمال حسنه بدن و اعضا بر سینه و جوار و تقسیم آن
 با نوار مثال بداند که اعمال حسنه که در شریعت پیغمبر یا خدا
 علیه السلام برسان شده بعضی فرایق است و بعضی نوافل و بعضی
 بمنزله راس المال است که گذاردن آن موجب جهنم است و بعضی
 و ثواب و ترک آن موجب جهنم است و ثواب و ثواب و ثواب
 سود است که گذاردن آن موجب قایل شدن است بدین معنی
 عالم در همت جاودان و ترک آن موجب جهنم است و این

کون

و بجز حرمان عقابی مرتب نمی شود بدان و فرایض بر دو قسم است
کبار و صغیر کبار آنست که نعلان شرط است در وقت
ایمان و ترک آن موجب عقابت بدینان متکلمان فریضه و زکوة
واجبه و روزه ماه مبارک رمضان و حج و عمره اسلام و غیرها
یا الحام و ولایت اهل بیت علیهم السلام و معایر آنست که ترک
موجب عقابی است کمتر از صیحیح عقاب کبار و نعل شرط
نست در وقت ایمان و غیر امور مذکوره از واجبات
و نعل نیز بر دو قسم است سنی و آداب و هر یک از این دو
باید استنباط شد از کتب معتبره و تفهیم بدین و غسل و جمع و نماز
های موافق بومیته و روزه سه روز از ماهها و بقصد قیامت
نداده بر کوة و قربانی عید اضحی و زیارت فیور سیه و ائمه
هدی صلوات الله علیه و امثال آن که از سنن
سنیه است و بامر زمان بحسن خلق معاشرت کردن و دیگر
بر خوردن و شکفتن خوردن و امثال آن که از جمله آداب
حیده است و یا متعلق است به عبادتی مثل نماز و کثرت بر او
تأتمن کردن تا در اول وقت گذارد شود و نمازهای
فریضه را با جماعت گذاردن با حضور و خشوع و سایر
سنن و آداب که در ترجمه عبادات مذکور است و یا متعلق
بکارهای از کارهای مباح مثل نسیم الله گفتن در راه و...

سنن

و ابتداء بخواب است کردن در هر امری و دست شستن
طعام که از سنن است و مثل طعام از پیش خود خوردن
و لغز کردن چاکت گرفتن و شک خاییدن و نگاه بر روی مردمان
که کردن در انشای طعام خوردن و غیر آن که از جمله آداب
حیده است و از آنچه گفته شد دانسته شود که کبار فرایض
مقدم است بر صغایر فرایض و صغایر فرایض مقدم است
بر موافق و از موافق سنن مقدم است بر آداب لیکن صاحب
همت عالی باشد که همه را رعایت کند بقدر استطاعت
چون که بزرگان گفته اند که اولی بر آنست که غالب است
که از سنن محروم می شود و هر که سنن را ترک کند غالباً
از فریض محروم می شود و در حدیث قدسی وارد شده
ما تقرّب العباد إلى ربی أحبّ ما قرضه علی موافق العباد
لیتقرّبوا إلى ربی و التواضع احبّه یعنی نزدیک نمیشوند به
بمن هیچ چیز که باطن باشد از آنچه من بر او قرضه نموده ام
و بدینست که بخواهد نزدیک می شود من بسبب گذاردن موافق
تا بعد از من او را دوست میدارم و می سفارت کند او را که خدا
وند جلّ شانّه او را دوست دارد و هر چه از دشمن اری کند
قصه بدلاتی که تو دوستی از دشمنان نداری بآلت و در سنن
در میان اقسام اعمال سنیه بدین و صغایر سبیل اجمال چون

در سنن

اعمال حسنه بپايان كردم ناجار است كه اعمال سيئه را
نيز در كنيم چرا كه ترك معصيت در دو شئ باي روي مي شود
راه حق و متر است و بيشتر مدخل دارد از قواطع و عمدت
نوشته اين راه بر هيست از معصيت چنانكه حق تعالي مي فرمايد
اِنَّ تَابِعِلَّ اللّٰهُ مِنَ التَّائِبِينَ يعنى خداي عزوجل قبول
نميكند عبادت و طاعت مكر از انكسافي كه بر هيست كار شده
و ترك معاصي همه ريقه است و ترك مكر و هيات نموده
تو اقل است كه خطا تو اب دارد و فعلش عقاب ندارد و
معاصي نيز چون قرايق بر دوقيه است كباير و معاصي
كباير است كه ترك آن شرط است ايمان و فعل آن موجب
عقاب است بيمان مثل خون ناحق كردن و بيهود ماوراء
خود و نجس شدن و برفي كه بغض معروف باشد نسبت زنا
دادن و مال یتيم را بستم خوردن و بيهود دانسته خوردن
و از رجب بخدا ناهامد شدن و از مكر اين بودن و معاصي
است كه فعل آن موجب عقابي است مكر از عقاب كباير است
شرط همت ايمان نيست مثل قمار باختن و سازشيدن
و تحريم پوشيدن و غير آن و امر برب صغيره حكيم كبره دارد
چند در حديث آمده لا صغيره تمنع الاصرار و لا كبره تمنع الاستقامه
يعني صغيره نيست بالامر و كبره نيست بالاستقامه و امر

عقل

آتش

كه توبه بخاطرش نرسد و هر كه از كباير اجتناب كند صغيره
آن آمرزيدني شود چنانچه حق تعالي مي فرمايد اِنْ تَحْسَبُوا
كَافِرًا فَاَتَيْنُوْهُ مِنْ غَيْرِكُمْ غَلَمًا كَمَا كُنْتُمْ كُفْرًا وند خدا كه مكر خلاصه
كباير يعني اگر شما اجتناب كنيد از كبايرها يعني ترك كنيد
شده شما را از انچه الهي پوشايد از شما بپاي شوالا و داخل
ميسازيم شما را در محل پرايده و مكر و هيات يعنى فعلش
بعبادت دارد مثل قمار كردن و در جهانه كه در آن صور
حيواني نمايد يا ن باشد يا در جهانه كه صور حيواني در نظر
باشد يا در قبرستان و غير آن انكسافي و هيات نماز و روز
و حج چنانكه در ترجمه عبادان ذكر آن شده و بعضي و عباد
بياسات دارد مثل چيزي خوردن يا پوست چپ و با اجناب
خواب كردن مكر آنكه وضو بپايد يا تيمم كند و اوقايي چيزي
خوردن معصيه نيز كباير است و بعضي مكر و همت مثل چپ
مثل ريقه كردن و شرب باطل خوردن و خصوصاً در شربها
و روز جمعه و در ماه رمضان المبارك و اوقات عزيز را به
بطالت گذاريدن **شعر** كره صرف طاعت و خدمت مشور
حاصل اين غير اله است همچ **نه چهار** در ثواب بعضي از
افعال حسنه و سئو سئو سئو سئو اعمال حسنه و سئو سئو
بيار است و هر يك را فضايل بيشماري كن در اين رساله بعضي

گماهی است ذکر کنیم و در ثواب هر یک بیک حدیث یاد و یاسه
 غالباً اقتضای اینست که هر چه بیشتر بخوانی زیاده بر این ندارد و
 ابتدای ذکر حدیث بی کینه است بمعصوم بجهت آنکه حدیث
 معصومین علیه السلام هر یک است و همه از جانب خداست
 و من الله التوفیق **باب سوره که در حدیث آمده** **فالتسواک**
 اثنا عشر حصته یوم من السنه و معطره و تطعم و یجلا للسر
 و یرضی الرحمن و یغنی الانسان و یدفع بهل الحرق و یبذل
 اللثه و یثقی اللطم و یدفع بهل البقم و یزید فی حفظ
 و یضاعف الحسنات و یفرج به الملائکه یعنی در سواک
 کردن دوازده خصلت است از جمله سواک و پاکیزه کردن
 دهان است و جلا دهنده بهر است و خوشبو میگرداند
 در دهان و سفید کننده دندان است و زیاده کشنده از زردی
 آفت و محکم کننده گوشت دندان است و اشتها آورنده
 طعم است و زیاده کشنده بلغم است و زیاده کشنده اخلاط
 و مضاعف کرات است و احسان است و شاد کننده در شکیات
باب وضو در حدیث آمده که الله اول ما خلق الله
 بتبارک و تعالی الشیطان و اذا غصص نور الله قلبه و ساء
 بالحکمه فان استغنى الله من التار و یزید فی راحه
 الحینه تا از غسل و حیره یغنی الله و رحمه یوم یقیض و جبر

بکتاب و سوره و حدیث
 در این حدیث هر یک
 از اینها را بخوان

و تقوی و جود و از افضل تا علیه حرم الله علیه السلام
 التار و از اسمی است مسح الله عنه سبانه و از اسم قدیمه
 اجازه الله علی القراطیوم ترک فیه الاقدام یعنی وضو کنند
 او را که دست بآب زند شیطان از او دور می شود و چون
 متغصنه کند نورانی گرداند حق تعالی او و زیاده آن او را بکشد
 و چون استغشاق کند این گرداند او را از آفت و زهر دور گرداند
 او گرداند بوی بهشت را و چون روی بشوید سفید گرداند
 روی او را و زردی که سفید شود و روی چندی و سیاه
 شود و روی چندی و چون دستها را بشوید حرام گرداند حق
 تعالی بر او غلظت ای آتشین را و چون مسح کند محرم گرداند
 حق تعالی از او کناهان را و چون مسح قدیم کند بکشد از او
 حق تعالی او را بر هر طریقی که قدیمها لغز دور و روی
 دیگر آمده که هر عضو را که بشوید یا مسح کند کناهایی که بان
 عضو گردیده باشد ریخته شود از او و نیز در حدیث آمده
 که من یغسل وضو و ذکر اسم الله طهر جمیع حیده و کان الوضوء
 الی الوضوء کفاره لما یغفر من الذنوب و من الوضوء لوطی
 من سید الاطهار صلی الله علیه و آله یعنی هر که وضو بخواند و
 فکر خدای کند در وضو یعنی اسم تسبیح گوید و یا در خدا کند
 پاکیزه شود جمیع بدن او روان و وضو کفاره کناهایی باشد

کعبان آن وضو سابق بر او واقع شده باشد و هر که بسم الله
تکویید پاکیزه نشود از بدن آن مگر آنچه آب بان مرسد
و دعاها و شستن و اغصای وضو مشهور و در رکعت اب
اول الطهارة مذکور است و در حدیث آمده که هر که آن
دعاها را بخواند حق تعالی بعد از هر قطره فرشته خلق کند
که از تقدیس و تسبیح و تحلیل کند و ثواب از آن برای آن شخص
نویسد تا روز قیامت ثواب غسل در حدیث آمده است
ان من اغتسل بکسب سبعون الف مملک حیاتها
و تبرک الرحمن فاذا اغتسل نجا لله بكل قطرة بیت فی الجنة
یعنی مؤمن هر گاه با اهلش صحت دارد یکسره هفتاد هزار
فرشته با او خود را رخت ناز می شده باشد پس هر یک
غسل کند بناحق حق تعالی برای او بعد از هر قطره خانه و در
بهشت و در حدیث دیگر آمده که هر که معقه کنای برای
خدا و مقصد مخالفت منکران معصیه چون غسل کند
بیامرز حق تعالی برای او بعد از آنچه آب بر او بگذرد از
موتی صحت او ثواب غسل در حدیث آمده که گفت است
یصلی الله علیه و آله من سبک رکعة یصلیها غیر متعمد
یعنی در رکعت نماز که با بوی خوش گذارد شود غسل کرد
از هفتاد رکعت که بی بوی خوش گذارد شود

کتاب
کتاب
کتاب

عقل

کتاب

نهی بخورد در حدیث آمده که مکثوب فی الشربة
ان یسوی فی الارض المساجد و طوی یلین نظم فی بیت
نور از آن بی بدنی و حق علی المزور ان یکمره الذی یعقود رتبه
مکتوب است که خانه های من و رزمین مساجد است پس
خوشحال باش که در خانه خود طهارت بگیری پس نماز در
خانه من زیارت کند و حق است بر کسی که زیارت او کند
آنکه اگر آن نماید زیارت کند راست نماز و طهارت و وضو
در حدیث آمده که هر که بایستد که نماز را بخواند و غسل کند
فی کل یوم خمس مرات کانی فی جسدی من الذرین
نلتا الا ان فان مثل الصلوة کمثل النهر جاری کل صلیوة
کفرت بیک من الذنوب یعنی که بود و باشد بر در خانه
یکبار از نماز هر یک دو غسل کند خانه هر دو روزی پنج نوبت
ابا باقی می ماند و در بدن او چیزی از چیزی که گفتم شده باشد
فرمود مثل نماز من هر چهار رست هر وقت که نماز گذارد
شدان نماز کفاره گناهانی شود که میان این نماز و نماز سابقه
واقع شده و در حدیث دیگر آمده یک حج فاضلتر است از دنیا
و آنچه در ریاست و یک نماز فرضیه بهتر است از هزار حج و
تیر در حدیث آمده از اقله ما یجالیب به العبد الصلوة
فان قیل قبل اسماها ان الصلوة اذا ارفع فی وقتها رجعت

الى صاحبها و هو بقاء مشرقه تقوى حفظه حفظ الله
 و انما رقت في غير انما جرد و هار حقت الي صاحبها
 و في سوار المظلة تقوى حفظه تقوى الله تقوى الله تقوى الله
 كنهه را بان حساب ميگفت نماز است اگر مقبول است هر
 عبادت او را قبول ميگفت و بدست حق که نماز هرگاه بالا رفت
 و در نقش بر ميگردد به صاحبش در حالتي که روشن و نوراني
 ميگويد که که چنين که حفظ کردی مرا خدا تو را حفظ
 کند و هرگاه بالا رفت در غير وقت بغير حد و در ميگردد
 به همان حبش در حالتي که سياه و تاريکست ميگويد
 ضايع کردی مرا خدا ترا ضايع کند و در حديث ديگر آمده
 هذه الصلوة الحسن للروضات من اثمهن وحفظ علي
 سوا قسطنطين و قال الله يور القمية وله عند عبادي دخل به
 الجنة ومن لم يصلهن و لم يجمعهن ولم يحافظ عليهن
 فذلك الي ان شاء الله و ان شاء غيره يعني نماز ه
 هاي پنجگانه فريضة هر که اقامت کنند او محافظت کند
 بر وقتهاي آن ملاقات کند و در قيامت خداي او را
 نزد خدا عهدي باشد که بسيار او را بهر هشت بر دو
 هر که نکند و در آنها را در وقتها و محافظت نکند علي کار او
 با خداست اگر خواهد بيا مرز او را و اگر نخواهد عذاب

صلوات

عشر

کند **كتاب تعقيب** در حديث آمده من صلى صلوة
 و تعقب الي اخري فهو ضيف الله و حق علي الله ان يكون
 ضيفه يعني هر که نماز فريضة بگذارد و تعقيب بخواند
 تا نماز ديگر بين و بهمان خداست و حقيقت بر خداي
 انکه اگر ام کند ميتوان خود را و در حديث ديگر آمده
 الدعاء بعدا المرفضة فضل من التعلق بغيره و حافظ اند
 بعد از نماز فريضة فاضل است از نماز نافله و حديث ديگر
 آمده که انما امره جلوس في مصلاه الذي تعقب فيها الفجر يدرك
 الله تعالى به تطلع الشمس كان له من الاجر كحاج بيت الله
 تعالى يعني هر کس بنشيند در مصلاحي که در آن نماز صبح کذا
 باشد و در گداي ميگردد باشد تا انساب طلوع کند و
 دست بغير مثل کسی که پنج خانه خداي کرده باشد **كتاب نماز**
 در حديث آمده که صلوة النبي افضل الوجوه و صلوة النبي
 طيب الرائحة و صلوة النبي تحلب لذي يقربها من ربها
 يعني گرداند و بوی خوشي بکشد و در زمين ميکشايد و در زمين
 ديگر آمده که خلق را نيكو مي کند و عظم را بي برافروشد
 جلا ميدهد و در حديث ديگر آمده قيام النبي افضل
 للبدن و مرضاء للقلب و تمسك باخلاق النبي يبين و تعقب
 لرحمة الله تعالى يعني بر خورستن در شب بر نماز بدن را

دوه

صبحی می‌دارد و خدا را خوشنود می‌کند و تمکین
با خلایق بفرمان و تعزیم است رحمت خدا بر اجل شانه
و در هر وایت دیگر آمده که نرینت آخرت و کفاره گناه روز
و اگر چه نماز فل شانه روزی که گذاردن آن از نشانه‌های
مؤمن است بچای و مرد زهی سعادت **و ثواب نماز جمعه**
در حدیث آمده در شان کسی که نماز جمعه گذارد لَوْ كَانَتْ
عَلَيْهِ مِثْلُ مَلْجَاحِ وَزَيْدِ الْجَحْرِ ثَوَابُ الْعَفْرِهَا لَإِنَّ اللَّهَ بَعَثَ
أَكْبَرِيَّانَ مِثْلَ رَيْكٍ بِنَاضِيَانِ وَكَفَّ دَرِيَاهُ كَنَاهُ بَاشَتْ
بِحِجَابِ مَرْوَا وَرَاحِ قُتَيْلِي وَانْجَبَا رَكْعَتَانِ بَدَوُصْلَامِ
دَرِ رَكْعَتِ أَوَّلِ إِذَا زِلْزَلَتْ وَدَرِدَ قَوْمٌ إِذَا جَاءَ وَدَرِ سِجِّمِ
أَتَا أَوَّلَ شَاهٍ وَدَرِ جِهَارِ قُلْ هُوَ اللَّهُ وَدَرِ رَيْكٍ بَعْدَ زَهْ
قَرَأَتْ بِأَتَقْدَرُ نَبِيَّتِ تَسْبِيحَاتِ أَرْبَعٍ وَدَرِ رَكْعَتِ وَجُودِ
وَسِرِّ دَاشِقِ أَنْ هَرِيكَ زَهْ بَارِ خِيَوَانِ وَانْجَبَا رَكْعَتَانِ
مُؤَافَلِ شَبَابِ دَرِ رِي مِيتُونِ كَرِوِي عِنْدَ نَاقِلِ زَابِ بِنِ طَرِيقِ
مِيتُونِ كَذَرِ **و ثواب ذکر** در حدیث آمده من أَلْزَمَ ذِكْرَ اللَّهِ
أَحْبَبَهُ اللَّهُ وَمَنْ أَلْزَمَ ذِكْرَ اللَّهِ كَبَتَ لَهُ بِرَأْسَانِ بَرَاءَةً
مِنَ النَّارِ وَبِرَاءَةً مِنَ التَّقَاةِ يَعْنِي هَرِ كَذِكْرِ خُدَايِ بَسِيَّارِ
كَذِكْرِ خُدَايِ أَوَّلَ رُوسْتِ دَرِ دَرِ هَرِ كَذِكْرِ خُدَايِ بَسِيَّارِ
كَذِكْرِ نَوَاشْتِ شُودِ أَنْ بَرَايِ أَوَّلِ رُوسْتِ بَرَاءَةً مِنَ النَّارِ وَبِرَاءَةً

از تقاوت **ثواب صلوات بر نبي محمد صلى الله عليه وآله** در حدیث
نبوی آمده که مَنْ صَلَّى عَلَى صَلَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كُنْتُ مِنْ شَأْنِهِ
فَلَيْكَ كَثْرَتُهُ مِنْ شَأْنِهِ فَلَيْكَ قِلَّتُهُ بِعَيْنِ هَرِ كَصَلَوَاتِ بَرِ مَنْ كَبَّرَ بِغَيْرِ حَقِّ
تَعَاوُظِ صَلَوَاتِ بَرِ وَبِغَيْرِ سُنَنِ بَرِ هَرِ كَخَوَاهِدِ
صلوات بر من بسیار فرستد و هر که خواهد که برسد
ثواب دعا در حدیث آمده که مَنْ دَعَا فَاسْتَجَبَ لَهُ اللَّهُ
مِنْ أَنْ يَكُونَ دَعَا يَسْتَجِبُ لَهُ وَمَا أَحَدٌ يَدْعُو إِلَى اللَّهِ مِنْ دَعَا
يَسْتَجِبُ لَهُ غَيْرَ دَعَايِهِ وَلَا يَسْتَجِبُ لَهُ دَعَايُهُ غَيْرَ دَعَايِهِ
كَذَا حُضْرَتِ لَشَدُّ زِدْ حَقِّ تَعَاوُظِ إِذَا تَكَلَّمَ أَوْ سَأَلَ أَوْ كُنْتُ
دَعَا يَسْتَجِبُ لَهُ تَزِدْ أَوْ سَأَلَ وَبَسِطَ كَيْ كَذِكْرِ خُدَايِ
أَوَّلَ بَعْدَ رَشْمِ دَاشْتِ بَاشْدَانِ كَيْ كَذِكْرِ خُدَايِ
كَذَلِكَ بَدِ كَا وَفَطْلِبْ دَا وَانْجَبَا تَزِدْ أَوْ سَأَلَ **ثواب قرائة**
قرآن در حدیث آمده که مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ فَأَتَتْهُ صَلَوةٌ
كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ حَرْفٍ مِائَةَ حَسَنَةٍ وَمَنْ قَرَأَ فِي صَلَوةٍ
جَاءَتْهُ كِتَابُ اللَّهِ لَهُ بِكُلِّ حَرْفٍ خَمْسِينَ حَسَنَةً وَمَنْ قَرَأَ
فِي غَيْرِ صَلَوةٍ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ حَرْفٍ عَشْرَ حَسَنَاتٍ يَعْنِي هَرِ كَ
تَجَوَّزَ قَرَأَ إِسْتَارَهُ دَرِ قَرَأَ بِنُوبِ حَقِّ تَعَاوُظِ بَرَايِ أَوَّلِ
حَرْفِ صَدْحَنَةِ وَهَرِ كَتَجَوَّزَ دَرِ قَرَأَ نَشْتِ بِنُوبِ
حَقِّ سَجْدَةِ بَرَايِ وَهَرِ حَرْفِ بِنُوبِ حَسَنَةِ وَهَرِ كَتَجَوَّزَ

در غیر آن بنویسد حق سبحانه برای او پیر چندی در
 باقی آنچه از قرآن خوانده شود در شبانه روزی بخواند آیه
 که تمام و تدبیر و خضوع باشد **باب هجده** در حدیث
 آمده که من سجده حجت خطا عنه به خطیئة و رفع له
 کلمه ایوم در جنة یعنی هر که خدا را سجده کند بخوبی شود کتابی از
 او در جنة بجهت او بلند میشود و در حدیث دیگر آمده
 که ایما مؤمنین سجده لله سجدة لشکرتی من غیر منقلب
 کثیر الله له بها عشر حسنات و حی عندک استجاب
 و رفع له عشر درجات فی الجنان یعنی هر که خدا را سجده
 کند یحیی شکر نعمتی که با او رسیده باشد بی آنکه نازی
 کند بنویسد حق تعالی برای او ده حسنه و بخو کند از او
 ده سینه و بلند کرد و این برای او ده درجه در بهشت و در حدیث
 دیگر آمده اقرب ما یكون عبد لله وهو ساجد یعنی
 نزدیکتر و قبی که بنده با خدای عز و علا باشد و تقویت
 که در سجود باشد **باب نوزده** در حدیث آمده که من
 اخرج من کوة فالتفت الی صغری فالتفت الی صغری من این
 اکتب ماله یعنی هر که بیرون کند از کوة مالش تمام و کامل
 پس صرف کند و از در معیشة آن و نفی نیست که این سال از
 کجا کسب کرده **باب بیست و نهم** در حدیث آمده که حیقا

واعتبروا شیخ اجسامکم و تتقوا ان ذلکم و تصح ایامکم و
 تکفوا مؤنة الناس و مؤنة ضیالکم یعنی حج و عمره بکفایت
 باید نهایی شما می شود و روزی نهایی شما فراموش کرد و ایام شما
 ثابت شود و مؤنة مردمان و شما عیال شما کفایت شود
 و در حدیث دیگر آمده قلت ما یمنع الله بالحاج قال
 معفو و الله له لا استغنیة لیه یعنی کفایت چه میکند خدا
 با حاج فرمود از هر چه می شود ایشان بخدا قسم و هیچ استنا
 نیست که در این امر نهی **باب بیست و نهم** در حدیث آمده که القاء
 فی خیار الله وان کان نائما علی فراشه ماله یغیب مسلما
 یعنی روزه روزه روزه روزه که خداست و اگر چه خوابیده باشد
 بر فراش خود ماله ای که غیب علی ای نگیرد و در حدیث
 دیگر آمده نورا القیام عباد الله فی نفسه تسبیح یعنی خدای
 روزه دار عباد است و نفس زدن او تسبیح است و در
 حدیث دیگر آمده که وصیته تسبیح و علی مقبل و دعا و
 مستجاب یعنی و خاموشی او تسبیح است و عمل او مقبول
 و دعای او مستجاب و در حدیث دیگر آمده صلی الله
 ایام فی کل شهر صیام القدر ان الله یقول فی کتبه من حجا به حسنة
 فله عشر ماله یعنی روزه سه روز در هر ماه برای هر یک
 بار و نه تمام عمر پیر منی که حق تعالی میفرماید هر که حسنة

بیاردا و راست ده مثل آن و در حدیث دیگر آمده است که
 دل را نیز بی بردن آن بچشمه دلها است و بچشمه
 احقر شاه و چهار شنبه اول از دهن و بر و اگر کسی بخواهد زیارت
 دشوار باشد در نوبت آن قضا کند و اگر کسی نتواند گرفت
 برای هر روزی سدی از طعام بصدق کند و متوجه بار یک
 من بریزد و اگر در هر روز بصدق کند فاضلتر است از روزی که
 یک شاوی و ربع شاوی است **غریب تبار حضرت اله**
معصومین در حدیث آمده از حضرت امام حسین علیه السلام
 که گفت حضرت پیغمبر را صلوات الله علیه و آله است و صافان را
 قال یا ای من زاری حیاً او متناً و نزار باک او نزار خاک او
 زارک کان حکماطی آن از رویه و القبه و اخلقه من زفر
 یعنی بدم زنده کن او رجبت کسی که زیارت کند شمارا انحضرت
 ز فرنگیان پس از من هر که زیارت کند مراد رجوع یا بعد از
 موت تا زیارت کند بعد از مرگ یا زیارت کند با آنکه زیارت
 کند از حقیقی یا مدعی من که او را زیارت کنم روز قیامت
 و از آنکه من گفتم از کتاهان و در حدیث دیگر آمده من
 ای قبری ای عبدالله غار فاحبه فخر الله ما نقه من زنبه
 و ما اخر یعنی هر که بیاورد بدشت قبر امام حسین علیه السلام
 و عارف باشد بحق او یعنی و را امام فخر من القادر است

بیارم زود حق تعالی از برای او کتاهان گذشته و آید او را و
 در حدیث دیگر آمده مثل آنست که خدایا زیارت کرده و در
 بالایی عرض و در روایت دیگر آمده که زیارت هر یک از ما مثل
 مثل زیارت امام حسین است و در حدیث دیگر آمده که هر که
 قمر امام رضا علیه السلام را زیارت کند او را است بهر جهت
 بخدا قسم **غریب تبار امام حسین** در حدیث آمده
 که ایما مؤمنین دعوت عینا و لقتل الحسین علیه السلام بیست
 خنده بخواهد الله به القدر الجنة غریب کنها احق با یغفر هر مؤمنی
 که آب در چشم او بریزد از برای قتل امام حسین علیه السلام
 تا آنکه بر روی و جاری شود جای دهد حق تعالی و را در غریب
 بهشت تا ساکن آنها باشد چندین هزار سال **غریب تبار**
مومن در حدیث آمده ان الصلوات اذ اخرج من
 بیته زابرا اخاه الله لا لغير التماس وجه الله رغبة فما عنده و کل
 به سبعین الف صلات تبار و دمن خلفه ای ان یرجع الی الله
 الا حلیت و طابت لك الجنة یعنی هر که زیارت کند بعد از وضو صلی
 از برای خدا و بر غبت شوابان نه از برای غرضی دیگر مؤکل
 گرداند حق تعالی بر او هفتاد هزار فرشته که نما کنند و را از
 پی سرش تا آنکه برگردد در منزل خودش که خوش خال و خوش
 باد و بهشت **غریب تبار مصفاة** در حدیث آمده که آن لغز

اذا التفتا فتصالحا اقبل الله عليهما بوجهه وقسا قطعت
عنهما الذنوب كما يتساقط الورق من الشجرة يعني بهرستی
که دو مؤمن هرگاه با یکدیگر عداوت کنند پس مصالحه کنند با هم حق تمام
برایشان اقبال کند و بریزد از ایشان گمانی که برک از دست
میریزد و در حدیث دیگر آمده که ان المؤمنین اذا التفتوا تصالحوا
انزل الله الرحمة عليهما فكانت تسعة وتسعون لاشد هما
في الصلابة فاما انما غمراهما الوجهة واذا اتفعا
يتحدنان قالت الحفظة بعضهما لبعض اعترفوا بنا ففعل
لهم استرا وقد ستر الله عليهما يعني دو مؤمن هرگاه با یکدیگر عداوت
کنند پس مصالحه نمایند نازل سازد حق تمام رحمت برایشان پس
نور و نور مصراع را با شده که در پیش پشتر باشد ثبت بان دیگر
پس چیزی که یکدیگر را در بر گیرند و از آن عداوت پس هرگاه بنشینند
و با یکدیگر برائی گویند عاقلان اعمال به یکدیگر گویند باینکه تا آن
ایشان جدا شود شایه ایشانرا مستری باشد که حق تمام برایشان
پنهان کرده باشد مکرمه و مستحق ایمان با یکدیگر در حدیث آمده که
ان التفتا ببيت في القوي يوم القيامة على منابر من نوري وقد
انشاء نوري وجوههم ونورا جسامهم ونورا منا برحمته
حقی میفرماید به فیما لواحقی لاء التفتا بون فی الله یعنی آسمانی
گوئی که را دوست دارند از برای خود و برای من بر سر تابانند از نور

در روشن کرده باشند نور و در برای ایشان و نور بدنهای
ایشان و نور پیرهای ایشان هر چیزی را تا آنکه معروف
شوند باین پس گفته شود که ایشانند که یکدیگر را دوست
میداشتند از برای خدای غرض در حدیث دیگر آمده که
در حدیث آمده که دعاء الرجل الاخیرة يظهر الغیب
ویدفع المکر و یعفی غای میراد از برای برادر مؤمن غایبانه
میکشاند روزی را به یسوی و میگوید انداز او مکر و روزی
دیگر آمده که تلک کذا میگوید که از غرض که از برای تو است
صدقه را بخیل بخند از برای و طلبیده و در حدیث دیگر آمده که
من دعا الاخوة المؤمنین والمهتات والمسلمین والمسلمات
وکل الله بهن کل مؤمن مملکة و قوله یعنی هر که دعا کند از
برای برادران مؤمنی و مؤمنات و مسلمین و مسلمات حق
مهر کل را دهد با او از قبل سر مؤمنی فرشته که از برای او دعا
کند ثوابه قضا حاجت و انزاله لعل مؤمن در حدیث آمده
که من قضا حاجته حاجته لعل الله بداء وقضا الله له
بها مائة حلیجة احدی من الجنة ومن نفس عن اخیه کربة
نفس الله منه کرب القربة بالظنما لعلت یعنی هر که قضا کند
برای برادر مؤمن حاجتی پس حاجت حقاییش برآورده و
قضا کند بر او حق شده بسبب آن صد حاجت که یکبار از آن

بهشت باشد و هر که اندوهد و از او می پندارد و حق تعالی
برداران اندوهدهای روز قیامت را هر چه باشد و در
هر جا که رسد **مژده ثواب شاد و کرم و مروت در حدیث آمده**
که من ترموشتان را الله يوم القيمة و قيل له من علی ربك
ما احببت فقد كنت تحب ان تتر اولیا و فی الاثر للعتیا
فی عظمی الخ و یزید الله من عتیه ما لم یحیط بحیاط علی
قلیه من نعم الجنة یعنی هر که شادمان و خوشحال گردد و در پیش
را خوشحال گرداند حق تعالی و در روز قیامت و گفته
شود و از آن رو که برادر و کار خود را بخواهد دوست میدارد
زیرا که دوست میداشتی گشتا و کفی اولیا خدا را و مراد
دنیا پس داده شود با او آنچه از او کند و زیاده کند حق تعالی
از پیش خود آنچه بخاطر او رسید باشد از نعمتهای بهشت
ثواب یات و عشرت معنی در حدیث آمده که ما من مؤمن
یعین مؤمن مطلقا الا کان افضل من صیام شهر و اشتکافه
فی المسجد الحرام و ما من مؤمن یصراخه و یوقد فی غیر
الا نصره الله فی الاخره و ما من مؤمن یجد اخاه و هو یقتله
علی نصره الاخذ الله فی الدنيا و الاخره یعنی هیچ مؤمنی
اعانت مؤمن مطلقا نکند الا انکه فاضله نباشد بر او
از روز یگانه و اشتکاف در مسجد الحرام و هیچ مؤمنی نبشت

نکند بر او مؤمن خود را و رحمتی که قدرت داشته باشد
بر نصرت او الا انکه او از نصرت کند حق تعالی در آخرت و هیچ
مؤمن فرو نکند بر او مؤمن خود را و رحمتی که قدرت داشته
باشد که او از نصرت کند مگر آنکه فرو نکند او را حق تعالی
در دنیا و آخرت **ثواب قرض دادن در حدیث آمده ماه**
من مؤمن اقترض مؤمن بالقرض به وجهه الله الاحب الله
له اجره بحسب الصدقة و حق یرجع مال الیه یعنی نیست
مؤمنی که قرض دهد مؤمنی را و ثواب آنرا از خدای خواهد
مگر آنکه حساب کند خدای نعم آن برای او اجر او را بحسب
صدقه تا آن مال با او رسد یعنی پوخته ثواب صدقه دادن
آنسان دارد و در حدیث دیگر آمده که صدقه بدو حساب
می شود و قرض به همدی **ثواب بر ای ذمه مؤمن در حدیث**
آمده که ان بکل درهم عشر الا حمله و الا حمله فاقطعوا
درهم بدله در هم یعنی اگر در من بریست داشته باشد و او را
حلال کند بجای یکدرهم ثواب ده درهم خواهد داشت
و اگر بگذار تا قیامت که انجا حق خود را طلبید
بجای یکدرهم یکدرهم ثواب خواهد داشت ثواب بهشت
و او در مفسر در حدیث آمده که من اراد ان یطلب الله يوم
الاخر الا ظلمه قلبه نظر مفسر الا ویدع له من حقته یعنی هر که

الاعانة مودة العالم واسم الحضور وان يرمي على ان تقوموا ان يرب
نفسك في طاعة الله كما رتبها في العينة استوان تزيينها مودة الطاعة كما رتبها
صداقة الخاضع جلاله

يكسب ويحيا صاحب غيابة فخر ابي كشد ودرديد
دگر آمده که اداي مانت بکنید و اگر چه بکشد و فرزند
بغير ان باشد و در حديث ديگر آمده که خويش مردمان لا
با داني مانت و راستي گفتار داشته اسيد نه بخار و زوفه
بشارت توبه در حديث قدسي آمده که يا ابا ودا
صدي المؤمن اذا اذنب فتابه رجوع و تاب من ذلك التوبة
و استحيي حتى تذكره غفرت له و انسيب العفلة
و ابدله المحسنه و لا ابا لي و انا ارحم الراحمين يعني
داود و در حديثي که بنده من هرگاه گناهي کند پس برگردد و توبه
کند از ان و شرم کند از من هر وقت که بياوش آيد بياي مرا
اولا و قرآن کرمان از ان خاطر فرشتهها که انرا حفظ کرده اند
و ان گناه را بدل کنم بحسنه و من بداند ان که سینه را
حسنة کنم و من رحم کند و ترانهم رحمه کنند **امثال**
کريش من ان توبه در حديث آمده که طامن شفي الاله
بکرو و نه الا الدمع فان القطرة منها تطفي بها من ناري
و اذا غرقت العين بها انما المير هي و يرمي قتر و لا زلة
فان افاض حرمه الله على النار و لو ان باکيا بي في امية
لرجعوا يعني هيج جيز نيست مگر انکه او را گريه و زير نيست
الا اشک چشم که قطره از ان فروي نشاند و در ناله اي

ش

اقترا و هرگاه چشم غرق اشک شود و نشيند بر ان راوي
نمغيار و خوار ي پس هرگاه برين داشت خرم کرد و ان حق نم
ان را را نش و اگر گزيه کند و بگريد و رويان اشک هر آينه
مرحوم **توبه** در حديثي که در زيارت اشقي از خجالت آب
بر روز خويش در جتاري بيار اشک **توبه** در حديث
بعضا از اعال سینه اعل سینه تزيين است و در حديث
در عقابان يشار اليکي در اين رساله آنچه اقام است مذکور
مي شود با اين حديث بر نفع سابق و من الله التوفيق
عقاب بيل کريش در حديث آمده که يا کرم و
العقلة فان من يغفل فانا يغفل عن نفسه و يا کرم و التها
يا امر الله عز وجل فان من اهان امر الله اهان الله يوم القسمة
يعني به بر هيز ريد از غفلت شدن ان يا و بحق جل شان به
که هر که غافل شود از ان حق از خود غافل مي شود است
و بر هيز ريد از سب و خوار گرفتن زمان خدائي عز وجل پس بد
که هر که سب و سبيل کرد از خدائي اله و را خوار ميکند از ان
در روز قيامت **عقاب بيل کريش** در حديث
آمده که من اذنب ذنبا و هو ضاحک و خلل ثاره و هو باليت
يعني که گناهي کند و خندان باشد و خلل آتش شود و گويان
باشد **عقاب بيل کريش** در حديث آمده که ان شغلنا

لا تاتل مستحقا بالصلوة يعني بدو سعي که شفاعت ما نمیرسد
کسی را که استخفاف نماز کند و حرمت آن ندارد و در حدیث
دیگر آمده که نمایان نماز کفر و الايمان الا ترک الصلوة یعنی
نیست میان کفر و ایمان چیزی مگر ترک نماز **عقاید اربعه جمع**
در حدیث آمده که من ترک الجمعه ملک جمع منو الیام من
غیر علة طبع الله علی قلبه یعنی هر که ترک کند جمعه را الله
چیز دیگری فی عذری حق تعالی او را مقرر کند یعنی ترک کرد
و قایل اصلاح نباشد و در حدیث آمده که هر رسول الله
ص با حراقت قوی در میان اهلیم کافر مقتولین قتلند و الا
مقتولون الجماعة یعنی حضرت پیغمبر خواست که خانها را
بسوزاند و بر قوی که در خانها نماز میکردند و در جماعت
حاضر میشدند **عقاید پنج گانه در زکوة** در حدیث آمده
که ما من عبد منع من زکوة مال بشیئا الا جعل الله ذلک
له یوم للقیمة غنایا من نار طوبی فی عتقه ینشر من لعمه
یعنی بفرخ من الحساب و هو قوله عز وجل سبیط یوقون
ما یجلبون به یوم القیمة تا اصابوا علیهم من الزکوة یعنی هیچ
نیز نیست که منع کند از زکوة مالش چیزی را مگر آنکه
بگرداند حق تعالی آنرا بر او برتری و در روز قیامت از او
از آتش که در گردن او طوی کرده و می کند باشد و زکوة

بدن او را انکه از حساب قانع شود و این است آنچه حق تعالی
نموده که طوی در گردن ایشان خواهد شد و آنچه را بان
نموده است نیز بدو در روز قیامت یعنی آنچه بخوبی بان میکردند
از زکوة **عقاید شش گانه در فیهر و عقیده** در حدیث
آمده که من اصر بوجه الله من رمضان خرج من الايمان یعنی
هر که یکروز نماز از ماه رمضان افطار کند ایمان بیرون
رود **عقاید هفت گانه** در حدیث آمده که من صامت
و لم یخرج حجة الاسلام لم یمنع من ذلک حاجته بحیث
او مرض لا یطبق من اجله او سلطان عتقه قلیت میوید یا
او نصرانی یا یهودی که ببرد و حج اسلام نکرده باشد مانع او نشود
باشد از آن حاجته که بان حج دشوار باشد یا بخاری که بان
طاقت حج نداشته باشد یا سلطانی که او را نکند و در پیغمبر
او نبودی یا نصرانی **عقاید هشت گانه در زکوة** در حدیث آمده
که یا کفر و عقود الاولین فان ریح الجنة توجد من مسیرة
الف عام و لا یجد لها عاق و لا قاطع و لا یحسم و لا شیخ و ان و لا
جار از او خیر الا انما الکبر و او الله یغفر یومی میوید و از
هزار ساله راه و در پیغمبر یا یهودی که پدر و مادر را از خود
رنجانند یا از خویشان بیرون و ایشان را از راه کند و نه پیغمبر
که نما کند و نه انکه از او شر بر روی کشد از روی تکبر چرا که

گمراهی حق تعالی است **عقاب ظلم** در حدیث آمده که
کما الظلم فی الدنیا یوالظلمات فی الآخرة یعنی ظلم در دنیا
ظلمات در آخرت و در حدیث دیگر آمده که ان الله ضریب
او حیالی بی بین الانبیاء فی ملکة عتبار من الحیارة ان ات
هذا العتبار فقله اذ لم استعملت علی سفلت السماء و
اتخاذ الاموال واما استعملت اسفلت لکنک فی المطر
فاقول ان ادع ظلامتهم وان كانوا کفارا یعنی حق تعالی و حی کرد
بی پیغمبری از پیغمبران که در مملکت حبابی از حباب برآورد کرد
ترد این حبابان و بان بگو بدرستی که من ترا عمل نکردم و ایستادم بر حق
خون و گرفتن مال بلکه ترا عامل گردانیدم تا با نذر کجای از من
آوان های مظلومان را و بفروادایشان بر می پس بدرستی که
من و انخواهم گذشت مظلله ایشان را و اگر چه کافر باشند
عقاب خون ناحق در حدیث قدسی آمده که یا موسی
قل للرب من یسرا یتل یا کز و قل القدر الحرام بقدر حق
فان من قتل منکم بنفسا فی الدنیا قتل فی الشکر مائة الف
قتله مثل قتله صاحب یعنی این موسی بگو بجماعت بنی
اسرائیل بر همین پید از خون ناحق پس بدرستی که هر که بکشد
از شما نفسی را و در دنیا میکشد او را در آخرت صد هزار
کشتن که هر یک مثل کشتن او باشد در صلوات بر او درود

و شود بدی در آنانی که ایمان آورده اند ایشان را عقابی
است در و ناک **عقاب بخت نمودن** در حدیث آمده که من
بهت مؤمنا او مؤمنة بما لیس فیها بعینه الله یور القیمة
فی طینة خالصة یخرج مما قال قلت و ما طینة خال قال
صدید یخرج من فروج الزناة یعنی هر که بختان کند مؤمنی
یا مؤمنه را بختی که در آن نباشد بر آنکس و حق تعالی او را
روز قیامت در طینت خالصه آنکه بیرون آید و آنچه گفته
باشد بر سیدم که طینت خالصه آنکه بیرون آید را آنچه گفته
باشد بر سیدم که طینت خالصه است فرمود هر کیست
که بیرون میاید از فرج های زنان **عقاب سر سوختن**
در حدیث آمده که من از آه فاحشه گان بگفتم و یا من غیر
مؤمنان بشی لایموت حتی یرکبه یعنی هر که فاحش کند گناه
که موجب رسوائی باشد از مؤمنی می آید کیست که آن کار
را خود کرده باشد و هر که سر زنش کند مؤمنی را بعینه غیر دانند
خود را از یک شود **عقاب کشتن افسانه** در حدیث
آمده که من اتاه اخوه فی حاجة یقدر علی تعقیبها فله فیها
له سلطان الله علیه یحییها عنینها فی شری المیة و القیمة
مغضو له او مغضوب یعنی هر که بکشد بر او و مؤمن
بجهت حاجتی که او قدرت داشته باشد بر قضایان حاجت

بفضا نکند از این برای او مسلط گرداند حق تعالی بر او عارید که
آیا هم او میگردید باشد در قریش تار و زیارت امر زید
شود یا عذاب کرده شود **عقاب حبس کتبی حق مؤمن**
در حدیث آمده که من حبس حق المؤمن تا قاهر الله یوم
القیامه خصمائه عام علی هر جلیب حتی تسبیح عن عمره و
او در پیروند ای منادی من عند الله هذا الظالم الذی حبس
عن المؤمن حقهم فیخرجهم از بین یومها و یومها الی الشارح
هر که حبس کند حق مؤمنی را بدارد و الا حق نعم در روز
قیامت با صد سال بر پای تا از عرق او روان گردد و در
خانه او ندا کند منادی از جانب خدا که این او ظالمی است
که حبس کرده بود از مؤمن حق نعم او را پس چهل روز او را بر
زشت کنند و آخر امر کنند تا او را بجز ببردند **عقاب حبس کتبی**
مرحیت رسید در حدیث آمده که ولی شینا هر من اموی
المؤمنین مضیقهم حق تعالی یعجزهم که والی خود را می از امور
مسئله را پس ضایع کند از ایشان را ضایع کند از حق تعالی
او در حدیث دیگر آمده ایما وال احب من حولی الخ الناس
احب الله یوم القیم من حولی الخ ان اخذ هدیه کان
غلولاً و ان اخذ رشفه فهو مشرب یعنی هر وائی که خود را بپنهان
داشته باشد از حاجتهای در شیت پنهان دارد و حق تعالی

خود را در زیارت از حاجتهای او پس اگر مدید بکیر و مثلاً
باشد که در زید باشد و اگر شیوه بکیر و مثلاً باشد که شرکت
آورده باشد بخدای عز و جل و در حدیث دیگر آمده که
که من اصبح و لایم شتم یا سور المسلمین یطیر بسلام یعنی هر که شتر
بروز کند و اتمام بکارهای مسلمانیان نداشته باشد پس
او مسلمانیان نیست و این حدیث شامل و الی و غیره و الی
و در حدیث دیگر آمده که هر که مسلمانیان را عیب است
که غنوار یکدیگر باشند **عقاب حبس کتبی حق مؤمن**
در حدیث آمده که از اثرات الامر المعروف و التی من الشکر للیون
یوم الخ حق الله جل و جلاله یعنی هر که ترک شود از بکارهای
خوب و نیکو از کارهای بد پس واقف باید بود و باید که اگر
جانب خدای رسید **عقاب تارک فریضه و غیر تکبیر** کبیره
در حدیث آمده که لا یستظر الله الی عبده و لا یرکبه ترک فریضه
من فریق الله او از تکبیر و من الکبار یعنی نظر نمیکند
حق تعالی مسوی بین او و بایکزه نمیکند بیکر را و او که ترک
فریضه از فریقین کند یا ترک شود کبیره از کبار خدایا
مستثنی است و معنی آنست که منظور نظر هدایت تو نباشد
شعر سزای آنکه زیدی بی نوح تو زین تیر است سزای بند
مد که بچرخد او سزای تو نیست **در ششم** در بیان صفات

صفت

حیدر و اخلاق پسندیده روح که از اعمال حسنه و ستی
سختند بدن و اعضا بتدریج ماکا حاصل می شود و صفات
و اخلاق نیکو بقیه از قبیل اصول و امهات است که دیگرها از او
متولد می شود و بعضی از قبیل فروع و نتائج است که از ان اصول
و امهات ناشی می شود و ما در این رساله بر ذکر اصول اقتضای
میکنیم زیرا که به تحصیل اصول فروع نیز حاصل می شود و آن
دوازده است اول صبر یعنی پایداری و پایداری
در راه حق تعالی اگر بر معصیت صبر کند مسیبت درجه ای
دارد و اگر بر طاعت ششصد درجه و اگر از معصیت نهصد
درجه و این بهترین انواع صبر است و هم چنین در حدیث
وارد شده و حق تعالی میفرماید که انما یوفی القابری
اجرهم بغير حساب یعنی جز این نیست که تمام و کامل او را
می شود نزد صبر کنندگان بی حساب و در حدیث آمده
که الجنة محضه من المکان والصبر قوس صیر علی المکاره فی
الدنیا داخل الجنة و جهنم محضه من اللذات و الشهوات
فمن اعطی نفسه لذتها و شهواتها دخل النار یعنی روز و جزای
بهشت را مکرها و صبر گرفتارست پس هر که صبر کند بر
مکرها در دنیا داخل بهشت شود و در حوائی جهنم باشد
لذتها و شهواتها گرفتارست پس هر که نفس خود را بدم لذتها

صحيفة الرضا عليه السلام

بسم الله الرحمن الرحيم
 قال ابو الحسن علي بن موسى الرضا
 امام المؤمنين وقدره اسباط سيد
 المرسلين عليه الصلوة والسلام حد
 ثني ابي موسى بن جعفر قال حدثني ابي جعفر
 بن محمد قال حدثني ابي محمد بن علي قال حدث
 لي علي بن الحسين زيد العابدين قال
 حدثني ابي الحسين بن علي قال حدثني
 ابي علي بن ابي طالب عليهم الصلوة
 والسلام قال قال رسول الله صلى الله
 عليه واله وسلم يقول الله تعالى لا اله الا الله
 حصنه فمن دخله امن من عدا
 قال قال رسول الله صلى الله عليه واله
 اربعة انا لهم شفيع يوم القيمة ولو
 انوا بدفون في اهل الارض
 المكروه لذرتي والقاضي لهم خواجهم

عن ابي جعفر

عن ابي جعفر

والساعي لهم في امورهم عندنا اضطرنا
 اليه والمحبة لهم بقلبه واسانه قال قال
 رسول الله صلى الله عليه واله لايمان افراد
 باللسان ومعرفة بالقلب وعمل بالاركان
 قال قال رسول الله صلى الله عليه واله
 يقول الله عز وجل يا بن آدم امانتني
 اخيب اليك بالنعمة وثقت الي
 بالمعاصي خيري اليك نزل وشرك
 الي صاعد ولا يزال ملكك كرم ياتني
 عنك في كل يوم ليلة بعمل قبض
 يا بن آدم لو سمعت وصفت من غيرك
 وانت لا تعلم من الموصوفين انما عرفت
 الى مقتنه قال قال رسول الله صلى الله عليه
 واله يقول الله عز وجل ما من مخلوق
 يعتصم بخلق من ذوات الا قطع
 اسباب السموات والارض من دونه
 وانما اني لم اعطه وان دعائي
 لم ارجه وما من مخلوق يعتصم بغيري

عن ابي جعفر

خلع الاصفنت السموات والارض ربه
فان بها اعطيت وان دعا الى جنبه وان
استغفرني غفرت له قال قال رسول الله
صلى الله عليه وآله لخلقوا اولادكم الناح
فانه اطهر واسرع ثباتا للحم قال قال رسول
الله صلى الله عليه وآله من اثنى الناس بعني
علم لعنة ملائكة السموات والارض قال
قال ابو جعفر عليه السلام قال رسول جعفر
بعبادتي شيء اكره يقع في شركك قال العبد
الزاق قال ثم جعروا وهو يقول عليك صاحب
العيال هلك صاحب العيال قال قال رسول
الله صلى الله عليه وآله افضل الاعمال عند
الايمن لانك فيه ونحوه لا غل
فيه ومع برور واول من يدخل الجنة
شهيد وعبد مملوك احسن عبادة ربه
ونعم سيد ورجال عفيف متحفظ
ودعيل واول من يدخل النار برسلط
لم يعدل ودعوة من المال لم يعط المال

في يوم

نقله

الله

حقه وفقير فحمد قال قال رسول الله صلى
الله عليه وآله من ادى فريضة فلان عند الله
دعوة مستجابة قال قال رسول الله صلى الله
عليه وآله للمعلم خزان ومفتاح السؤل
فاستلوا برحمته الله فانه يوجز فيه اربعة
الشائل والمعلم والمستمع والمحب لهم قال
قال رسول الله صلى الله عليه وآله ان الله
ليبعض الرجل يدخل عليه في بيته فلا يقبل
قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله لانه لا يزال
امتنع بحريمه فاحبوا وادوا الائمة واجتنبوا
الحرام ووقروا الضيعة واقاموا الصلوة
وادوا الزكوة فادام يفعلوا ذلك انيلوا با
والسعي قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله
لا يزال الشيطان يضر على المؤمن ما حفظ على
الصلوات الخمس فادام يصيقهن احترام عليه
واقعه في العظام قال قال رسول الله صلى الله
عليه وآله ليس تمان من عشر سلمي او صرة او ما كن
قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله قال الله عز

وجاء ابن آدم لا يفر لك ذنب الناس
ذنبك ولا ذنب الناس عن نعمة الله عليك
ولا تقطع الناس من رحمة الله عليهم ولا
ترجوها لنفسك قال قال رسول الله صلى
الله عليه واله ثلاث اخافن علي من بعد
الظلم الضلالة بعد المعرفة وصحبات المعنى
وشهوة البطن والفرج قال قال رسول الله
صلى الله عليه واله من سب نبيا قتل ومن
سب أصحابي جلد قال قال رسول الله صلى الله
عليه واله اذا سيم الولد جذا فاكروه واو
له في المجلس ولا تقهوا له وجها قال قال رسول
الله صلى الله عليه واله ما من قوم كانت لهم سورة
فحضرمهم من اسمع مجدا واحدا فادخلوه في
شورتهم الا هو خير لهم قال قال رسول الله
صلى الله عليه واله ما من مائقة وضعت و
فقد علمها من اسمع مجدا واحدا لا قدس ذلك
المنزل في كل يوم مرتين قال قال رسول الله صلى
الله عليه واله تحسرا بنتي فاطمة يوم القيمة

بشر

ثابت مشهور بدم الحسين عليه السلام
معلق بفاطمة من قوائم العرش فقوي باب
الحسين وبني فاطمة ولدي الحسين عليه
السلام قال قال رسول الله صلى الله عليه واله
فيكم لا يحقر ورب الكعبة قال قال رسول
الله صلى الله عليه واله افا سمعت ابنتي فاطمة
لان الله عز وجل فطمها وفطمه اجها من لنا
قال قال رسول الله صلى الله عليه واله ان الله
تعالى يقب لعصب فاطمة ويرحمها
ولا يظلم ولا يظلم الله صلى الله عليه واله الولد حيا
ويجاشي الحسن والحسين عليهما السلام
قال قال رسول الله صلى الله عليه واله يا علي اذا كان
يوم القيمة اخذت بحجرة الله واخذت واث
بحجرة واهول كبحرك واخذت شيعه واخذ
بحجرتهم فترى ابن يوسف باقلا ابو القاسم الطاهر
سالت ابا القاسم بن تغلب عن الحرة فقال
ها لب وقال يقطوبه النوى عن ذلك

فقال في السبب قال قال رسول الله صلى الله عليه واله انا اهل بيت لا خلال الصدقة وامر يا باسباغ الوضوء وان لا يترى جارا على صنته ولا فسخ على خف قال قال رسول الله صلى الله عليه واله مثل المؤمن عند الله كمثل ملك مقرب وان المؤمن عند الله اعظم من ملك وليس شيء احب الى الله من مؤمن نائب او مؤمنة تائبة قال قال رسول الله صلى الله عليه واله من رعى المقابر فقرأ قل هو الله احد احدى عشر مرة روي عن ابي هريرة انه قال لا يموت المؤمن الا بعد ان يقرأ قل هو الله احد احدى عشر مرة قال قال رسول الله صلى الله عليه واله والى علي بن ابي طالب في يوم بدر قال قال رسول الله صلى الله عليه واله والى علي بن ابي طالب في يوم بدر قال قال رسول الله صلى الله عليه واله والى علي بن ابي طالب في يوم بدر

بعضها

بعضها ويجاوى عنها قال قال رسول الله صلى الله عليه واله والى علي بن ابي طالب في يوم بدر قال قال رسول الله صلى الله عليه واله والى علي بن ابي طالب في يوم بدر قال قال رسول الله صلى الله عليه واله والى علي بن ابي طالب في يوم بدر

ابعدت فاناديك ام قريب فاناجيل فارجي
 الله تعالى اليه يا موسى انا جلي من ذكره قال قال
 رسول الله صلى الله عليه وآله اياكم والظلم فانه
 يخرّب قلوبكم قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله
 الله باعني في تسعات يا الله ربّي ونيك من خصال
 فاعطاني اما اولهن فسال ربّي ان يشقّ عني
 الارض وانقص الزاب عن راعي وانتهي
 فاعطاني واما الثانية فسال ربّي ان يوفيه
 عند كفة الميزان وانتي معي فاعطاني واما الثالثة
 فسال ربّي ان يجعلك حامل لوائي يوم القيمة
 وهو لواء الله الاكبر تحت المظنون
 القاينون بالجحنة فاعطاني واما الرابعة
 فسال ربّي ان يجعلك قائداً اتّي
 الجنة فاعطاني واما الخامسة فسال ربّي
 ان يفي اتّي من حوضي وانتي معي فاعطاني
 والحمد لله الذي من على ذلك قال قال رسول
 الله صلى الله عليه وآله في قوله عز وجل يوم
 ندعوا كل اناس بامامهم قال يدعي كل قومه

ان

با امامهم وكاتب ربهم وسنة بلهم
 قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله ان
 المؤمن يعرف في السماء كما يعرف الرجل
 اهله وولده وانه اكرم على الله عز وجل من
 ملك مقرب قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله
 وآله من بيت مؤمن او مؤمنة او قال فيه
 ما ليس فيها فاما الله عز وجل وهو على كل شيء
 ناظر حتى يخرج ما قال فيه قال قال رسول الله
 صلى الله عليه وآله انا في جبرئيل عن ربّي
 عز وجل وهو يقول ربّي يفرّج لك السلام
 ويقول لك يا محمد بشر المؤمنين الذين يعملون
 الصالحات ويؤمنون بلب واهل بيبي الجنة
 فاهم عندي جنّ الحسن سيدخلون الجنة قال
 قال رسول الله صلى الله عليه وآله حرمت الجنة
 على من ظلم اهل بيته وقائهم والمعبين عليهم ومن
 من شتم اولئك لاختلاق لهم والاخر ولا يكفر
 الله بوز القيمة ولا يزكهم ولم عزيم فلا
 قال رسول الله صلى الله عليه وآله ان الله عز وجل

ليحسب حساب كل خلق الا من ائتمن بالله
 عز وجل فانه لا يحاسب ولا يبرأ الى النار
 قال قال رسول الله صلى الله عليه واله
 لا ترضعوا الا الحماة والنساء فان
 الابن يتعدى قال قال رسول الله صلى الله عليه واله
 ليس للعتي لب حين من لبن انه قال قال رسول
 الله صلى الله عليه واله الذي يقطع من لائق
 من صر العيين فكلوا عن الحسين بن
 علي عليه السلام قال سمعت رسول الله
 صلى الله عليه واله يقول من وجد لقمة
 فمسح بها او غسل عليها ثم اكلها استقر
 في جوفه لا اعتقه الله من النار قال قال
 رسول الله صلى الله عليه واله من جمل الفقة
 فله حنة قال قال رسول الله صلى الله عليه واله
 اله اذا اكلتم الثريد فكلوه من جوانبه
 فان الثريد فيها بركة قال قال رسول الله
 صلى الله عليه واله طعم الله طعم الخلق ولن
 يفر

بغير

يفر اهل بيت عندهم الخ قال قال رسول
 الله صلى الله عليه واله المعنود لا يحرر ولا
 ما حور قال قال رسول الله صلى الله عليه واله
 كلوا التمر على الريق فانه يقتل الذيران في
 البطن قال قال رسول الله صلى الله عليه واله
 سنة من المروءة تلتنه منها في المحرق وتنته
 منها في السرف فاما اللواتي في المحرق فلا
 كتاب الله عز وجل وعامة المساجد
 المحلى الاخوان في الله واما اللواتي في
 السرف فذلك الزاد وحسن الخلق والبر
 في غير مغاير صلى الله عليه واله قال قال رسول الله
 صلى الله عليه واله واللاه بركة لا تاتي في
 كبرها يوم خيلها وسبقها قال قال رسول
 الله صلى الله عليه واله انصروا بالبيع
 فانه يار في الصيف حارة الشتاء قال
 قال رسول الله صلى الله عليه واله التوحيد
 النقط يصف الذير فاستقر لولا الزرق
 من عند الله بالصدقة قال قال رسول

الله صلى الله عليه واله اصطفى الخبز الى من
 هو امله ومن ليس من امله فان رتبته
 فان لم يكن امله فانت امله لله عز وجل
 قال قال رسول الله صلى الله عليه واله راس العقل
 بعد الدين التوكل الى الناس واصطناعه
 الخبز الى كل بر وقاجر قال قال رسول
 الله صلى الله عليه واله سيد طعام الدنيا
 والآخره النبي وسيد راس الدنيا والآخرة
 الماء الباهر وانا سيد ولداه ولا يخرج
 الفقير مني قال قال رسول الله صلى الله عليه
 واله سيد طعام الدنيا والآخره الله والارض
 قال قال رسول الله صلى الله عليه واله كلوا
 الرمان فليسب منه حبة في المعرة الا انك
 القلب واخر الشيطان ربعي يوما فلا
 رسول الله صلى الله عليه واله عليه واله عليه واله
 فانه يكف المزة ويذهب البلم ويسد
 العصب ويذهب العياء ويحيي الخلق
 ويطلب النفس ويذهب بها فقال قال

سورة

١٥٠

لعنت
 رسول الله صلى الله عليه واله كلوا
 حبة حبة فانه اضاء ولم يرا قال قال رسول
 الله صلى الله عليه واله ان يكن لا شفاء
 فف شرطه الحمار او في شربة عسل قال قال
 رسول الله صلى الله عليه واله لا ترد وائربة
 عسل عما تتركها قال قال رسول الله صلى
 الله عليه واله اذ الحية فاكروا العرق فانه
 يور القلب الخبز قال قال رسول الله صلى الله
 افضل اعمال اتي استطار فخرج الله تعالى
 قال قال رسول الله صلى الله عليه واله الضعفت
 عن الصلوة والجماع فقل على قدم من السما
 فاكلت منها فرائد قوة فوق اربعين
 رجلا في البطش والجماع قال قال رسول
 الله صلى الله عليه واله افرأى طريق من طريق
 ونظفوه هذا السؤال قال قال رسول الله
 ليس شيء اغفر الى الله عز وجل من بطن
 ملان قال قال رسول الله صلى الله عليه واله
 الخمر اما ان لا يال السماء واهل بيتي امان

لا مني قال قال رسول الله ان موسى بن
عمران قال ربه ورفعه يدي فقال يا رب
ابن خديت اوديت فاحي الله تعالى
اليه يا موسى اني قد غسكتك غارا فقال
يا رب ملني عليه فاحي الله تعالى اليه يا
موسى اني ابغض القمار فكيف اعجز
قال قال رسول الله صلى الله عليه واله
يا علي من كره المؤمن على الله الله ليحفل
لاجله وقتا معلوما حتى يهزم مقامه
فقبضه الله عز وجل رافقه قال الرضا
عليه السلام كان جعفر الصادق عليه
السلام يقول احببوا العواقب مبد
لكم في الامار قال قال رسول الله
صلى الله عليه واله دعاء امي سحاب
ما الرقار بولا الذنوب قال قال
رسول الله ما الرقار يستطع الرجل ان
يقبل الرجل قائما فليصل فاليك
فان لم يستطع ان يقبل جالسا فليصل

سبحان

سبحان فاصبا عليه جبال القبله يومئذ
قال قال رسول الله صلى الله عليه واله من صام
الجمعة صبرا واحسا بالاعطاج عشرة ايام غزوه
لا تشاكها ثم الدنيا قال قال رسول الله صلى
الله عليه واله اللهم ارحم خلقك ثلث مرات
فقبل يا رسول الله من خلقك قال الذين
يا فتوت من بعدى ويروون احاديثي و
ويعلمون الناس من بعدى قال قال رسول
الله صلى الله عليه واله من صام لي واحد اصبحت
له اربعة بصل في رجة فقبضه الله وبوسع عليه
في رزقه ويزاد في جلاله ويدخله الله الجنة التي
وعده قال قال رسول الله صلى الله عليه واله
النار والجنة تفرق بالحسنة فتدخلها
بالحساب قال قال رسول الله صلى الله عليه واله
يا محمد اني بغيرك السلام ويقول
ويحيون شئت جعلت لك بعل ابله
ذهبا قال رفع راسه الى السماء وقال يا
اشفع بربنا واحمدك ولجوع يوما فاسئلك

قال قال رسول الله صلى الله عليه واله
سلم مثل اهل بيتي كمثل سفينة نوح من
ركبها نجا ومن تخلف عنها راح في النار قال
قال رسول الله صلى الله عليه واله با على
اذ لكان يوم القيمة كنت انت وولدك
على جبل يلق متوجين بالذوالياقوت
فبارك الله بكم الى الجنة والناس ينظرون
قال قال رسول الله صلى الله عليه واله
انني فاطمة عليها السلام وعليها حلقة
الكرامة وقد عجت عجايب الحيا فبطلت
اليها الخلائق فينتقم منها من قبل ايضا
حينئذ من حل الجنة كقرب على كل حلة خط
احضر ادخلوا الجنة محمد الجنة على احسن النور
وانتم اكرامه واحسن المنظر قرون الى الجنة
كانت في العرش وروى كل فيا سبعون الف
جارية قال قال رسول الله صلى الله عليه
والله الويل لظالم في اهل بيته عداهم
مع المنافقين في الدرك الاسفل من النار

قال

قال قال رسول الله صلى الله عليه واله ان
قال الحسين في ابوت من نار وعليه ضعف
عذاب اهل الدنيا وقد رت بداه ورجلا
بسلاسل من نار فينكر في النار حتى يقع
فقر جهنم وله ريح يعوز اهل النار الجنة من
سنة ننته وهو الذي النار العذاب الا انهم كلما
نضج جلوده يقول الله له الجلد حتى يذوق العذاب
لا يغيره عند سلته ويسمع من جهنم الويل له من
عذاب الله عز وجل قال قال رسول الله صلى الله
عليه واله ان الدنيا العلم على بابها فمن اراد
المعينة فليأت الباب قال قال رسول الله صلى الله
عليه واله اذ كان يوم القيمة نوديت من
بطنان العرش يا محمد فخر الاباء ابوك ابراهيم
المخلص و نعم الامم اخوك علي بن ابي طالب
عليه السلام قال قال رسول الله صلى الله
عليه واله كما اني انظر وقد دعيت فاجبت
واقي نارك فيكم المخلص بعد هذا اكبر من الا
كتاب الله عز وجل اهل الجنة

السما إلى الارض وعثر في اهل بي
فانظروا كيف تخلقون فيهما قال
قال رسول الله صلى الله عليه وآله عليه
بحسن الخلق فان حسن الخلق في الجنة
لا الحالة واما كسر سوء الخلق فان
سوء الخلق في النار لا الحالة قال قال
رسول الله صلى الله عليه وآله لوبعلم
العبد له في حسن الخلق لعل الله يصالح
لما ان يكون له حسن الخلق قال قال
رسول الله صلى الله عليه وآله من كل
حين يدخل السوق سبحان الله والحمد
لله ولا اله الا الله والله اكبر ولا حول
لا قوة الا بالله العلي العظيم لا اله الا
الله وحده لا شريك له له الملك وله
البحر والمحيط وهو حي لا يموت وهو على كل شيء
قدير اعطى من امر بعد ما خلق
الله الى يوم القيمة قال قال رسول الله صلى

الله

ان

الله تعالى عمودا من اوتى امره
عنت العرش واسفل على ظهر الحوت في
الارض التابعة السفلى فاذا قال العبد
لا اله الا الله اهتز العرش وحرك العمود
فحرك الحوت فبقول الله عز وجل استهدنا
واسكن سمواتي اني قد غفرت
لما تكلمنا قال قال رسول الله صلى الله
عليه وآله ان الله عز وجل قد رلقا
قد برئ الذناب قبل ان يخلق ادم
عليه السلام ما نبي عام قال قال رسول
الله صلى الله عليه وآله حافظوا على
الصلوات لحسن فان الله عز وجل
اذا كان يوم القيمة يدعوا العبد فانه
يأتي يسئل عنه الصلوة واما احباء
به ثابتهوا الارض في النار قال قال
رسول الله صلى الله عليه وآله لا يحيا به
لا يقبضوا صلواتكم فان من صنع
صلوته حشر مع داود وهان و

فرعون لعنهم الله وكان حقاً على الله
ان يدخله النار مع المنافقين فالويل
لمن لا يحافظ على صلواته واداء سنته
نبيه قال قال رسول الله صلى الله
عليه واله ان موسى بن عمران عليه
السلام سأل ربه عز وجل اليه يا موسى
انك لن تقبل لما ذكرك قال قال رسول
الله صلى الله عليه واله لما اُسرى في
السماء رأت في السماء الثالثة ملكاً
قاعداً رجل له في المشرق ورجل في
المغرب وبينه لوح ينظر منه ويؤك
راسه فقلت يا جبرئيل من هذا قال
هذا ملك الموت قال قال رسول
الله صلى الله عليه واله هل تدرون
ما تفسير هذه الآية كلا اذا ذكرك
الارض تكاد كاهجاً ترك والملك
صفاً صفاً وحي يومئذ يحثهم يومئذ
قال اذا كان يوم القيمة نقاد

من
منه

جرحتم بسبعين الف ذناباً بسبعين
الف ملك فتشرد شردة فلولوا ان
الله تعالى يحبسها لاحرف السموات
والارضين قال قال رسول الله صلى
الله عليه واله الله عز وجل يحثي البر
وهي حبة من دواب الجنة ليست
بالطويل ولا القصير فلو ان الله عز
وجل ياذن لهما لجالت الدنيا والآخرة
في جربة واحدة وفي احسن الدنيا
لونا قال قال رسول الله صلى الله عليه
واله اذا كان يوم القيمة يقول
الله عز وجل الملك الموت وعزائي
وارتفاعي وجلالي في علو مكان اي
لا يقبل طعيم الموت كما اذنت لعبا
قال قال رسول الله صلى الله عليه واله
لما نزلت هذه الآية انك ميت و
انهم يموتون قلت يا رب اي موت
الخلافة عليهم وتبقى الملائكة فنزلت

كل نفس ذائقة الموت ثم اليها ترجعون قال
قال رسول الله صلى الله عليه واله اخذوا
على النار ولا تجالوا اعمالكم فقد غفرت لنا
منكم من حالدين فيها اذ قال قال رسول
الله صلى الله عليه واله تحموا بحوائجكم
فانه لا يقبل احدكم غمرا دام قال
قال رسول الله صلى الله عليه واله استد
عفت الله وعصت رسول الله على من
اهوت ذم ذيتي او اذاني في عترتي
قال قال رسول الله صلى الله عليه واله
ان الله عز وجل امرني بحب اربعة سلع
وسلم رسول الله صلى الله عليه واله
قال قال رسول الله صلى الله عليه واله
ما بعثت جناح طائر في الهواء الا اخذ
فيه علم قال قال رسول الله صلى الله عليه واله
يوم القيمة نادى من السماء
يا معشر الخلائق عصفوا ابصاركم
حتى يحضر فاطمة بنت محمد قال قال

الله

رسول الله صلى الله عليه واله سب
الحبة الحسن والحسين وابراهيم
منهم عن علي بن ابي طالب عليه السلام
من قال ثلثا في اخر الزمان فكأنما قال ثلثا
للدجاء قال الاستاذ ابو القاسم الطائفي
رحمه الله قال سالت علي بن ابي طالب
الرضا علي عليه السلام عن قال ثلثا في
اخرا الزمان قال بن قاصص عيسى
بن مريم قال قال رسول الله صلى الله عليه
واله اذ كان يوم القيمة يحاسب الله
لعلم المؤمن بموقعه على ذنوبه ذبا
ثم يغفر الله عز وجل له ولا يطالع الله عا
ذلك ملكا مغربا ولا نبيام ملاويبا
عليه ما يكون ان يقف عليه احد ثم يقول
لست بانه كونهات قال قال رسول
الله صلى الله عليه واله من استدل من
او مؤمنة او حرة بغيره وفلت ذبا
يوم شهر الله يوم القيمة ثم يفيح

علي

قال رسول الله صلى الله عليه واله ما كان
مولا يكون له يوم القيمة مؤمن الا اوله
جباريونيته قال قال رسول الله صلى الله
عليه واله يا علي ان الله قد عفرت لك
ولاهلك وليستغفرك ولحمي وشيعتك
ولحمي وحبي شيعتك فابز فالت الا
نزع الطيبي من روع من الشرك مطعون
من العلم قال قال رسول الله صلى الله عليه
واله ان محمدا رجلا غاف كل نسب
الا من محمد ميرا واعصم اجرا اخره
او باع رجلا اخر قال قال رسول الله
صلى الله عليه واله انا في ملكك فقال ما
ثم ان الله يقرا عليك السلام ويقول
فلا فحس فاطمة من علي فزوها منه
وقدامت شجرة طوى ان محمدا رجلا
الباقية والمرحان ران اهل السبا قد
فرجوا لك وسولد لك منها ولدت
ستناسا لاهل الجنة وبهم يترقى اهل

لنكاح

الحج

الحجة فابشروا محمد فانك سيد
الاولين والاخرين وابشروا قال
قال رسول الله صلى الله عليه واله
من كنت مولاه فعلي مولاه اللهم
واله من ولاده وعاد من عاداه واحذر
من خذله وانظر من رضوه قال رسول
الله صم الخلق السمي بفسد العمل كما
بفسد العمل العسل قال قال رسول
الله صلى الله عليه واله ان العبد ليقال
حسن خلقه درجة الله الصيام
القيام قال قال رسول الله صلى الله عليه
واله ما صفى في الميزان انقل
من حسن الخلق قال قال رسول الله صلى
الله عليه واله الدعاء سلاح المؤمن وعما
الدين ويزور السموات والارض فعليكم
بالدعاء واحلصوا اليه قال قال رسول
الله صلى الله عليه واله من حفظ علامته
اربعا حلتا يتفقون بها بعته الله

يوم القفه ففتحها لما عن علي بن
 ابي طالب عليه السلام ابداء رسول
 الله صلى الله عليه وسلم تعليم الاذان الى جبريل عليه
 السلام بالبراق واستعصت عليه ثم
 الى بداية يقال لها بركة فاستعصت
 عليه فقال لها جبريل عليه السلام اسلم
 بركة فراككت احدا كرم على الله منه
 فكت فقال رسول الله صلى الله عليه
 واله ركبها حتى انتهت الى الحجاب
 الذي بين الرحمن عزربنا وجل فرج
 ملك من وراء الحجاب فقال الله اكبر
 الله اكبر قال قلت يا جبريل من هذا
 الملك قال والذي اكرمك بالنبوة ما
 رايت هذا الملك قبل ساعتى هذه فقال
 الملك الله اكبر الله اكبر فنودي من وراء
 الحجاب صدق عبيدي وانا اكبر قال
 شهد فقال لا اله الا الله
 من وراء الحجاب فقال الملك شهد

صدق عبيدي

انا هو

انا الله لا اله الا انا قال الملك شهدات
 محمد رسول الله شهدان محمد رسول الله
 من وراء الحجاب صدق عبيدي انا رسلت
 محمد رسول الله فقال الملك حتى على الصلوة فود
 من وراء الحجاب صدق عبيدي ودعا الى
 عبادته فقال الملك حتى على الفلاح في
 على الفلاح فنودي من وراء الحجاب
 صدق عبيدي ودعا الى عبادته في
 قد افلح من واطب مبعثها قال قال رسول
 الله صلى الله عليه واله فسلم فوسد اكل
 الله عز وجل لا الشرف على الاولين و
 الاخير قال قال كان رسول الله
 صلى الله عليه واله بنا فربو ملائكة
 والمجس ويقول فيها تنفي الاعمال الى
 الله تعالى وتختل هذه الولاية قال قال
 رسول الله صلى الله عليه واله صلى باصله
 السعوف فزاد ولاولى يقول يا الهيا
 الكافرون والافرى يقول هو الله

نفر قال فقرأت لكم ثلث القرآن وبعد
قال علي بن ابي طالب عليه السلام
ان النبي صلى الله عليه وآله قال من قرأ
اذا نزلت اربع مرات كان كمن
قرأ القرآن كله قال حدثني علي بن ابي
طالب عليه السلام عن حماد بن ابراهيم
العملي والعمري عن الزبيري وكتمان القبا
قال حدثني علي بن ابي طالب عليه السلام
والسليم قال حسن الملقون خير فري قال
حدثني علي بن ابي طالب عليه السلام
قال عنوار صحيفة المؤمنين وحسن خلقه
قال رسول الله صلى الله عليه وآله
ما اكثر ما يدخل به الجنة قال يقوى الله
وحسن الخلق وسئل عن اكثر ما يدخل به
النار الا جوفان البطن والفروج قال
قال رسول الله صلى الله عليه وآله والباونكم
امتنع محليا في يوم القعدة احسنكم
خلقا خيركم خيركم لاهله قال قال

رسول الله صلى الله عليه وآله ان احسن
الناس ايماناً احسنهم خلقاً وانظفهم
باجله وانا الطغتم ما بهي قال حدثني
علي بن ابي طالب عليه السلام في قوله
عز وجل ثم لست لهن يومئذ عن
النعيم قال الرطب والماء البارد
قال حدثني علي بن ابي طالب عليه
السلام ثبث بن زيد في الحفظ وبن
السلام قراءة القرآن والغسل واللبس
عن علي بن ابي طالب عليه السلام
انه قال من اراد النقاء والبقاء
فليساكر الغدا ويحفظ محرابه
الزكاة قال عمار النبي صلى الله عليه وآله
بمطعماً يقول اللهم لنا بارك فيه
وارزقنا خيراً منه واذا اكل البني
وانري يقول اللهم بارك لنا فيه ولزاد
منه قال حدثني علي بن ابي طالب عليه
السلام قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله

جيفه كلف جشاك فان اكر الله
 شبع في الدنيا اطولهم جوعا يوم القيمة
 قال فماذا ابو جعفر جيفه طيبه
 من طعام حتى يحق بالله قال كان النبي
 صلى الله عليه واله اذا اكل لينا نقص
 فاه وقال الله له سما قال حدثني ابي عن
 بن ابي طالب عليه السلام قال تلت ما
 يعرف من احكام نفسه عليهم وهو
 صائم المحامه والمحامه والمواة الحنا
 قال قال حدثني علي بن ابي طالب
 عليه السلام قال المرأة عن عرو
 فاذا تزوجت استترت عورة وحل
 واذا ذنت استترت عورتها كلها
 قال حدثني ابي عن بن ابي طالب عليه
 السلام سئل النبي صلى الله عليه
 واله عن امرأة زنت فذكرت المرأة
 لهما بكر فامر في النبي صلى الله عليه
 واله ان امر النساء ينظرن اليها

نظرت

فنظرت اليها فوجدتها بكر فقال ما كنت لاظن
 الجلد من عليها خاتم من الله كان حجر شدة النساء في مثل
 هذا عن علي بن ابي طالب عليه السلام قال اذا سست المرأة
 من حريتك فقالت فلا رحمة بها حتى يرحم الغريبها على الرجل
 وحكما اقرت على نفسها بالنجور قال ابي عن علي عليه السلام
 ليس في القرب ما ايها الذين امنوا الا في التوبة يا ايها
 يا ايها المساكين عن علي عليه السلام لو راي العبد اجله وبعثه
 لا يقبل الا مل ومطبة الدنيا عن علي عليه السلام ان الحسن والحسين
 عليهما السلام كان يلعبان عن النبي صلى الله عليه واله والرحي
 مفتي حافة الليل فقول لهما انقرا الى امك فبقت برقة
 ما زالت تقي اما حتى دخله على فاطمة والنبي صلى الله عليه
 وسلم ينظر الى البرقة فقال الحمد لله الذي اكرمنا
 اصل البيت قال حدثني علي بن ابي طالب عليه السلام قال آتت
 عن رسول الله صلى الله عليه واله كتابين كتاب الله عز وجل وكتاب
 في قراب سيفي قلت يا امير المؤمنين والكتاب الذي في
 قراب سيفك قال من قتل عروة فله اوصوب من منار به ففعله
 لعنة الله قال حدثني ابي عن علي عليه السلام قال اكنث مع النبي

صلى الله عليه واله في حرم الخندق اذا جاءت فاعلم عليها
 السلام ومعها كسرة من خبز فذهبت الى النبي صلى الله عليه
 وآله فقال ما هذا اليك قالت قرصا خبز من الحسن والحسين
 جئت من يد الكعبة فقال النبي صلى الله عليه واله يا فاطمة
 اما انت اول طعام دخلتم ابيك منذ ثلث قال اوتيت رسول الله
 صلى الله عليه واله بطعام فدخل اصبغته فاذا هو حار
 قال دعوه حتى يبرد فانه اعظم بركة راز الله عز وجل
 لم يطعمنا الحار قال حدثني ابي علي بن ابي طالب ع اذا
 اراد احكم الحاجة فليذكر في طلبها يوم الخميس و
 ليقرأ اذا خرج من منزله احدى سورة العنكبوت و اية الكرسي
 و انزلناه و ام الكتاب فان فيها قضا حوائج الدنيا
 والاخرة قال حدثني علي بن ابي طالب عليه السلام الطبيب
 يترى الظواهر الكفيرة يترى والعسل يترى الكوب يترى احدثني
 علي بن ابي طالب عليه السلام كلوا من الخبز الرقيق فانه يقيل
 البدان في البطن قال علي بن ابي طالب ع كلوا من الخبز
 فانه لا ياكلوا ما اسدتموه انتم قال حدثني ابي علي بن الحسين
 عليها السلام انه قال حدثني اسماء بنت عميس قالت قبلت

برز

جردت فاعلم عليها السلام بالحسن والحسين عليهما السلام
 فلما ولد الحسن عليه السلام جاء النبي صلى الله عليه واله فقال يا
 اسماء طابتين قد فعتا اليه في خرقه صغيرا فزيت بها النبي
 صلى الله عليه واله قال يا اسماء الم اعهد اليكم ان لا تعلق المولود في خرقه
 صغيرا فلتنفذ في خرقه بجا ودفعته اليه فاذن في المني و اذ
 في البسري ثم قال تعطي الم يا بني سميت ابو هذا علي عليه السلام
 كنت لاسمك باسمه يا رسول الله وقد كنت يا حسن تسميته دريا
 فقال رسول الله صلى الله عليه واله وسلم ان لا اسبق باسمه احد من
 وجهي من جسد مني عليه السلام فقال الم علي عليه السلام
 الا علي بن ابي طالب و يقول علي منك بمنزلة هود من موسى
 ولا ينبغي بعدك فسميتك صديقا لم ابن هود قال النبي صلى الله
 واله و ما اسم ابن هود قال با جبريل قال بشر قال
 النبي صلى الله عليه واله ليسا عري قال سميتا الحسن قال
 اسماء فسميتا الحسن فلما كان يوم النسي علق عند النبي
 صلى الله عليه واله الم بكسش السحر فاعطى القابلة
 كسش وحلق راسه و تصدق بوزن السور و رفق
 و طلى راسه بالخل و تفرق ليا اسماء اللهم فضل الحقا

قالت اسما فلما كان بعد حول من حول ولد الحسن ولد الحسين
نجاه النبي صلى الله عليه وآله وقال يا اسما هاتي يا بني قد مضت اليه
في خرقه بيضا فاذا ريت اذنه البهي واقام في اليسرى ^{صغره}
في حجره وبكا قالت اسما فقلت فلان اي وامي ميركا وك
قال من اين هذا فقلت انه ولد الساعة قال يا اسما فقلت الفقه
الباغية من بعدي لا انا لهم الله شفا عني ثم قال يا اسما لا
فاطمة فانها حديثه عهد بالآلة ثم قال لعلي عليه السلام ما بي
حيث اني هذا قال ما كنت لا سبغت باسمه يا رسول الله وقد
احسان اسمته حرا فقال رسول الله صلى الله عليه وآله وما كنت
لا سبغت باسمه ربي عز وجل فاتاه جبريل عليه السلام فقال
الحباري هذا عليك السلام ويقول منه منه باسم ابن هرون
قال رسول الله صلى الله عليه وآله والدم اسم ابن هرون قال
شقيق قال الساعدي فقلت له الحسين فسماه الحسين ثم رجع
يوم الساعة بكشين الحسين وعلم راسه ونصر يده
شعره ورقا وطرا راسه بالخلق وقال الله فعل لما احبته
واعطى القابلة فمد كثر عن علي عليه الصلوة والسلام قال
حاجي رسول الله صلى الله عليه وآله والدم بالورد بكثا يريه فلما

بكر

الذي

ادنيه الى ابي قال الله سيد مجاز المحبة بعد الاسمين
علي عليه السلام قال عليكم بالآلة ومن تر الله ارمين
يوم ما ساء خلقه قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله
عليكم بالعدس فانه من انك متدين فانه يرق القلب ويكبر
العدة فانه قد بارك فيه سبعون نيتا اكرم عيسى بن
مريم قال حدثني ابي علي بن ابي طالب عليه السلام قال دخل
طلحة بن عبد الله على رسول الله صلى الله عليه وآله وفيه
رسول الله صلى الله عليه وآله عليه والدم سفر جلة فرمى بها اليه
فقال خذها يا ابا محمد فانها تجسد القلب عنه قال ذكر
الحكم والشعر عند النبي صلى الله عليه وآله عليه ولا فقال ليس
منهما مصنعة يفع في المعنى الا اسمت كانا شفا
واخرجت مكانا دا عن علي عليه السلام قال كذا النبي صلى
الله عليه وآله والابا كل الكلبين من غير ان يحرمها القربا
البر قال من اكل احدى وعشرون رتبة لم يجد في
حسين شيئا يكرهه من علي عليه السلام قال كذا النبي
صلى الله عليه وآله والابا كل الكلبين من غير ان يحرمها القربا
به من علي عليه السلام قال كذا جبريل النبي صلى الله عليه وآله

عليكم بالقرى فانه من خير عتور كرتوب من الله وسيا
من التارص على عليه السلام قال عليكم بالقرى فانه يرد
في الدار عن الحسن بن عليهما السلام قال دعا رجل من
المؤمنين على عليه السلام قال له اجبتك على ان تقضي لي
ثلاث خصال قال وما هي يا امير المؤمنين قال لا تدخل شيئا
من خارج ولا تدخ عن شيئا ولا تحلف بالعيال قال
ذلك لك فاجابة قال قال رسول الله صلى الله عليه
والله با على لولا اني اعرف المؤمنين بعد عن علي عليه
السلام قال الحسن بعد النورة امان من الخدام والرموق قال
قال رسول الله صلى الله عليه وآله با على انك قد اعطيت ثلثا ما
اعطيت مثل ذلك اني واني وما اعطيت قال
اعطيت صبرا مثل واعطيت مثله وحتك فاطمة و
اعطيت مثل ولدك الحسن والحسين عليهما السلام علي
عليه السلام قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله با على ان
في القصة الكتاب عن اربعه فقام اليه الحسن
الانصار قال فقال في ذلك ومنهم قال قال رسول الله
صلى الله عليه وآله ما على دابة الراق واخي صالح على

انه

ناقة

ناقة الله الوصفت وعي محمد على نافي العضا
واخي على على اقم من يوم الجمعة وسيد لواء الحمد ياذي
لا اله الا الله محمد رسول الله فيقول الادميون ما هذا
الا ملك مقربا ونبي مرسل او حامل عرش محمد بن
بطان العرش معن الا دميون ليس هذا ملكا معن
ولا بنتا مرسل ولا حامل عرش هذا على ابن ابي طالب
عليه السلام عن ابي طالب عليه السلام قال لا اله الا الله
وحية قال علي بن الحسين بن الصادق عليه السلام
كان بالقصور وقد سدد خولقير الحسين وكان سوا
قد سدد خولقير ولا يدع الا ثام واللباس لسيار
اليمن افاق وفي ذلك عند الله عمل للمؤمنين وان احسن
الله عليه قال قال امير المؤمنين علي بن ابي طالب عليه
السلام سمعت رسول الله صلى الله عليه وآله يقول ان ارجا
عليكم استخفافا بالدين ومع الحكمة وطبيعة الجوار
تحتوا الفارغ فزانه بقله من اذله وليس بالعلم
في الدنيا الدين قال حدثني علي بن ابي طالب
عليه السلام من هذا العلم ان الله عنه سبعين

وأولها الجذام قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله
يا علي عليك يا زينت كده وادهن به فإنه من أكده وادهن
به لم يقربه الشيطان أربعين يوما قال قال رسول الله صلى
عليه وآله عليكم بالطمع فإنه شفا من سبعين ذاء منها
الجذام والبرص والمجنون قال أوزي النبي صلى الله عليه وآله
ببطيخ ويطبخ فأكدها وقال صندان اطباء قال كان عمار بن لوط
عليه السلام يأكل البطيخ بالسكرا قال قال جعفر بن محمد عليه السلام
لنا والامد شيعنا والافان لبي امية لعنهم الله والثلثا
لشيعهم لعنهم الله والاربعا لبي عباس ولشيعهم ولشيعهم
الحجة الله عز وجل وليس بها سفر قال الله عز وجل وإذا
قضيت الصلوة فانتشروا في الأرض واستمعوا لمن فصل الله
يوم يوم السبت قال حدثني أبو موسى بن جعفر عليها السلام
قال كان علي عام في محنت علي عليها السلام طمعا بالله حسن
وبالنبي المومنين واليوم في المني وبالحسين والحسين
من الحسين إذ سمى صبا يوم السابع واشتد من آلامه
وذكر الله لم يكن بينهما إلا الحمل حدثني جعفر بن محمد
بن علي عليها السلام قال دعه يدع يدع ليدع فقال أدهن

من

قلت أدهنت فقال الله النبي صلى الله عليه وآله وما فضل النبي صلى
عليه وآله من فضل الأنبياء من فضل الأنبياء من فضل الأنبياء
قال حدثني أبو عبد الله الحسين بن علي بن أبيه عليهما السلام
قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله من غسلني غسلني
كفضل الإسلام علي سائر الأديان عن علي بن الحسين عليه السلام
أن النبي صلى الله عليه وآله أذن في أذن الحسين عليه السلام
يوم ولد فقال علي بن أبي طالب عليه السلام لادن من كان محمد
في محبته الخاق قال علي بن أبي طالب عليه السلام كوا الزمان
شيء فانهما آج المعرفة قال حدثني علي بن الحسين عليه السلام
قال لعبد الله بن عباس إذا أكل الزمان لا يشاركه فينا أحد وقيل
في كل زمانه من حبة الحب حدثني الحسين بن علي
عليهما السلام قال دخل رسول الله صلى الله عليه وآله علي بن أبي طالب
عليهما السلام وهو محموم فامر أن ياكل الخبز الحسين بن علي
عليهما السلام قال اختصم علي عليه السلام رجلا من أحد هواجيم الأعداء
بعير فاستنقى الرأس والمجد ثم ماله أن يحرقه قال هو شريك في
البعير علي فدا الأسر والمجد عن علي بن الحسين ان الحسين بن علي
عليهما السلام فضل المستراح فوجد في حلقه منقاة فدفعها إلى أهله

له فقال يا غلام اذكر ان من هذه القبة اذا خرجت فاكل
فلما خرج الحسين عليه السلام قال يا غلام ان القبة قال اكلتم
يا مولاي قال انت حر لوجه الله قال له رجل امتنعت باسبدي
قال سمعت جدي رسول الله صلى الله عليه واله وهو يقول
ومن وجد قمحة معلقة فمسخ منها ما مسخ وعمل منها ما عمل
فراكلهم لا تنفرو في يوم فوجي بعنقه الله من النار ولا اكل
لا تنفرو جلا فدا عتقه الله من النار قال حدثني ابو محمد بن علي
حسنه لو فظلمت من مائة ثم على من لا يخاف عبد الا ذنبه
ولا يرجو الا رب ولا يستغيث الا الله ولا يستعجل الا بعلم
ان فضل الله ورسوله اعلم ولا يستغنى الا بالعلم ان
يستعملوا الحسن بن الاعين بمنزلة الكراس من الجند ولا
لمن لا يصلح عن علي بن الحسين عليه السلام قال ان لم يزل هذا
الامة ما من صباح الا تغرض على الله عز وجل قال
حدثني ابو الحسين بن علي عليه السلام قال وجد لوج
ها بيطمينة من اللان فيه مكتوب الله لا اله الا انا
ومحمد رسول الله عجلت لمن اضر بالموت كيف يفزع و
عجلت لمن اضر بالقتل كيف يفزع وعجلت لمن اضر الدنيا
بغير

كيف يظلم بها وعجلت لمن اضر بالحسار كيف يحزن قال
سئل جعفر بن محمد عن علي بن ابي طالب قال الحسين عليه
السلام قال اخبرني ابي قال رسول الله صلى الله عليه واله
نار قبر الحسين بن علي عليه السلام عاروا بحضرة الله
وجعل في علي بن ابي طالب سبعون الف طست شعرا غيما
يكون عليه ان يقصم الساعة قال حدثني ابو جعفر بن
محمد بن الحسين بن علي بن ابي طالب قال حدثني علي بن
ابى طالب عليه السلام قال قال رسول الله صلى الله عليه واله
هو الرجل يقضي لاضية الحاجة ثم يقبل هدية قال حدثني ابي
موسى بن جعفر بن علي بن الحسين بن علي بن ابي طالب
السلام صلى الله عليه واله وحسن الخلق زيادة في الايمان وغير ذلك
علي بن الحسين بن علي بن ابي طالب قال قال رسول الله صلى الله عليه واله
حببت اذ دخل رسول الله صلى الله عليه واله وفي غمره ظلمة
منه من كان علي بن ابي طالب انتزاه من في له فقال النبي
صلى الله عليه واله يا فاطمة لا يغزى الناس ان يقولوا انك
محمد وعلي بن الحسين ففطحتهما وابعثتهما واشتريت بهما
فاعتقتهما فخر بذلك رسول الله صلى الله عليه واله قال حدثني

ابن علي بن الحسين عليهما السلام في قوله عز وجل ولقد كنت
وصيه بها لولا ان راي برهان به قال قامته امرات العزيز
الى الصنم فسترته وقالت انه يرانا فقال لها يوسف استحيين
فقال استحي من الصنم ان يراني فقال لها يوسف استحيين
من لا يسمع ولا يبصر ولا ينفخ ولا يضر ولا استحي من خلق
الانبياء وعليها فذلك قوله عز وجل لولا ان راي برهان به
قال كان علي بن ابي طالب عليه السلام اذا راي المريد قد برأه
من المرض قال بهيك الطهور من الغدوب قال حدثني ابي عن
الحسين عليهما السلام قال اخذنا ثلثة عن ثلثة اخذنا
الصبر عن ايوب والتكر عن نوح والمجد عن بني يعقوب
عن الحسين بن علي عليهما السلام قال قال علي عليه السلام لا تحذروا
اربعين اصلا وعجل سوا ولا تحذروا اربعين كوشا وحلا
صالحا واصلا سوا اصلا من كوش صالح من جعفر بن محمد
عليهما السلام قال بليت النبي صلى الله عليه وآله كبر على عمه حتى
تكبر ايت وكبر على الشهداء جعله من تكبيرات فلحقه من بعين
تكبيره وروى عن النبي صلى الله عليه وآله الحسين بن علي عليهما
السلام قال خطبنا امير المؤمنين عليه السلام على المنبر قال يا ايها

الناس

الناس زمان عصوة من بعض المؤمنين على ما يريه ثم يوم بذلك
قال الله ولا تسوا الفضل بكم ان الله عالم بقولون بصبر وسبا
على الناس زمان يقدم فيه الاشرار والبسوا بالاجار ويا بيع
المصطر وقد من رسول الله صلى الله عليه وآله عن جرح المصطر
وعن بيع المذرووع عن بيع النما رقل ان توبل فاقوا الله يا ايها
الاسر واصلوا ذات نيكه قال سئل علي بن الحسين عليهما السلام
انوقم النبي صلى الله عليه وآله عليه السلام من انبياء قال اني لو جرح عليه حق
لجرحون وقال وارسل الله الصلوات من انتم الله عليه فليمد الله من
استبهاه الرزق فليستغفر الله ومن حزنه امر فليقل ولا حول ولا قوة
الا بالله اعلم العظيم قال حدثني ابي عن الحسين عليهما السلام ان رجلا
سأله علي بن ابي طالب عليه السلام قال اخبرني عن علي بن الحسين عليهما السلام
عما ليس عند الله وعما لا يعلم الله فذلك لكم يا معشر اليهود والنصارى
ابن الله والله لا يعلم له ولد وما قولنا اخبرني عن علي بن الحسين عليهما السلام
فليس عند الله علم المصاير وما ما ليس لله فليس لله شريك وقال النبي
وانا اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله صلى الله
عليه وآله عن علي بن الحسين عليهما السلام قال كان نكس خاتم الحسين
عليه السلام يمت فاعلمت فاعلم قال كل علي بن ابي طالب عليه

السلام لا يس كماله وسنوقا واعرفا اما كماله فالنوم واما
 سنوقه فالغضب واما العوقه فالكدس قال قال علي بن الحسين
عليهما السلام العافية مملوك خفي قال علي بن ابي طالب عليه
السلام قال رسول الله صلى الله عليه واله ومن اصطنع صنعة
الواحد من ولده المطلب ليحيا في الدنيا فانا انما
عدا اذا لقيني في الجنة قال قال علي بن الحسين عليهما السلام
سادة الناس في الدنيا اسما سادة الناس في الآخرة
الاقياء قال قال رسول الله صلى الله عليه واله انما علي اذا
صليت على المنارة فقل اللهم هذا عبدك وابن عبدك وابن
امتك وابن ذرية جلدك خلفه ولم يكن شيئا مذكورا زاركت
ولم تخرجه من ذرا لئيم لفته حجة واجته عليه وفور له
قبره ووسع حيزه ومدخله وتبته بالقول الثابت فانه
افقر اليك واستغيت عنه وكان شيخا لا اله الا انت
فاغفر له اللهم انك ارحم الراحمين فان كان خطيئا
فاغفر له اللهم لا تحرمنا اجره لا تحتمنا بعدد ما على افاضت
على امرائه فقل اللهم انت خلقتهم وانت شرهم وانت علمهم بها
وعلايتهم جناتك شفعا لها فاغفر لها اللهم لا تحرمنا اجرها

ولا فتنها بعد ما با على اذ اعلمت على فعل فعل اللهم اجله لا يوبه
 سلفا واصله لها فرطوا وحمله لها نور او رشدا واعقب الله
 الجنة انك على كل شيء قدير قال علي بن ابي طالب عليه السلام من
 احبني وصدقني عند ما احببت محبت من الفصني وجد عند
 عاتقه حبس كمن قال قال رسول الله صلى الله عليه واله طيبك لسيد
 الضناب فانه يطيب الضنوب وينبذ الواسع قال قال رسول الله
 الله عليه وآله صلوا بربكم صلوات الله ان قال البيت اذا
 قرئ فيه القرآن انس على اهله وكثر خيرهم وكان ساكنه مؤمن من الجن
 والبيت اذا لم يقرأ فيه القرآن وحش على الله وقيل حتى مو كان كسبا
 كفرة الجن يسئل عن الحسين بن علي عليهما السلام فقال هو ما
 يقول الناس ان ادم ربح هذه السبت هذا الا ان قال اجاشا
 الله كان لادم ابنان هببه الله وهو شلت وعبد الله فاجح
 الله شلت حوزا من الجنة واجح لعبد الله امرأة من الجن
 فولد لهذا ولد لملك فما كان من حسن وجمال من
 ولد الحوراء ومن كان من قبح وبلقاء فمن ولد الحثية
 قال علي بن ابي طالب عن الحسين عليه السلام قال بينهما امير
 المؤمنين علي بن ابي طالب عليه السلام يحيط الناس

يخضع على الجهاد اذ قام اليه ثابت فقال يا مولى المؤمنين اخذني
عن فضل الغداء في سبيل الله فقال على كذا رديت رسول الله
صلى الله عليه واله على اناقة العصباء ونحن منقلبون من غروب
السلال فما لنا وما لنا نحن فقال ان الخداة اذا هوى
كسيلة لهم من النار فاذا هوى والغزو هم يا مولى الله
فاذا قدمهم اهلوصر كتب عليهم الحيطار واللبون والخبون
من ذنبهم كخرج الحية من ملحها ويؤكل الله عز وجل كل رجل
منهم اربعين الف ملك يحفظون من بين يديه ومن خلفه ومن
يمينه وعن شماله ولا يمل حسنة الا انقشت له وكتب
له كل يوم صلاة الفجر يبعث الله العترة كل سنة
وستونهما مثل عمر الدنيا واذا ما دوا بحضرمهم قطع
عالم الدنيا عن نوافها يا مولى الله واذا برزوا للعدو اشر
الاسنة وفرت السهام ويقيم الرجل الى الرجل فخطم
الملحمة باجتماعها ويدعون الله بالفرقة والتفتت
مناكب الحجة تحت ظلال السوق فيكون الظمة والقة
على الشهدا هون من شرب الماء البارد في يوم الصائف
اذا زال الشهد عن فمسه بطعنة او ضربة لم يصل الى

الارض

الارض

الارض عز وجل اليه ذو جنة من الحور فقيسوا ما اعد الله
وجل من الكوامر فاذا وصل الى الارض قصد الله روحا بالروح
الطيبة اخر حبت من البند الطيب الجز فان لك مالا عيسى يا رب
لا اشد سمعة ولا خطر على قلب بشر فقلت ويقول الله
عز وجل اني انا خليفته في اهل ومن ايضا هو وقد اصابني
ومن استظم فقد استظلي فيحصل الله نعمة في حواصل طاهر
شرح في محبة حديثنا اكل من اداها وتاوي اقام اصيل
من ذهب معققة بالعرض ويعطي الرجل منهم سبعين غزوة
من عترة الفدوس سائل كل غزوة من غزوة ما بين الصفا
الى الشام يملأ نورا ما بين الحافين في كل غزوة سبعون
على كل ارباب سائر يسبل في كل غزوة سبعون جنة في كل
سبعون سريرا من ذهب قوائمها الذهب البربر جرد
بعضها ان الزمرد على كل سرير سبعون فراسا فكل غزوة
كل فراس اربعون دراهما على كل فراس زوجة من حور
العين غزوا انا فقال انما على كل فراس زوجة
الثاني يا مولى المؤمنين اصبنا بعروب قال هي امة
الرجلة الشهيدة لها سبعون الف وطيبة سبعون

الف وصيفة من الحلي بيض الوجوه عليهم تجان اللؤلؤ على رقابهم
 المناهل يابدهم الاكوبة والاداريق واذا كان يوم القيمة يخرج
 من قبره شا هو اسيفه تشب اوداجه مع اللؤلؤ والدم والحرارة
 راحله المسك يحضر في عرفة القيمة قوال الذي ينسب له لو كان سائلا
 طريقهم لخرقوا لهم لايرونهم حتى ياتوا الى موانع من الجوارح
 عليها وينفع الرجل منهم في سبعين الف من اهل بيته وجنته
 حتى يجاز ان يجازان فيها اقرع جواز فيقعدون معي معي
 على الخلد فينظرون لا وجه الله عز وجل في كل يوم بكر وشيئا
 قال حدثني ابي الحسين بن علي عليها السلام قال كنت انا وعب
 الحسن وابي محمد بن الحسين وبنو عتي عبد الله بن العباس و
 الفضل على مائة فاكل فوقعت جرادة على المائدة فاحدنا عبد
 الله بن العباس فقال الحسن يا سيدي تعلم ما المكتوب على صباح
 الجردة قل لسل امر المؤمنين جلد رسول الله صلى الله عليه و
 اله فقال على صباح سمع اذ مكتوب انا الله لا اله الا انا رب
 الجردة وراذ فيها اذ انشئت بعثتها القوم رزقا واذا
 شئت على قوم بله فقام عبد الله بن العباس فصرخ الحسن
 بن علي عليها السلام ثم قال هذا والله من مكتون العلم قال

نور

فا

قال علي بن الحسين عليها السلام من كفت عن امر من المسلمين
 قال الله عز وجل عشرته يوم القيمة قال قال علي بن الحسين
 عليها السلام اياكم والغيبة فانها ادم كلاب النار قال
 حدثني محمد بن علي قال صلة الارحام وحسن الجوار زيادة
 في الاموال قال حدثني ابو القاسم الطائفي قال حدثني ابي موسى بن
 جعفر عليها السلام قال حدثني ابي جعفر بن محمد عليها السلام قال
 حدثني ابي علي بن الحسين عليها السلام قال حدثني ابي الحسين
 بن علي عليها السلام قال حدثني ابي علي بن طالب عليها السلام
 قال قال رسول الله صلى الله عليه واله ان موسى بن عمران سال
 ربه رفع يديه لا قال يا رب انت احيى هرون قدما فاعفوه
 فاعفاه الله تعالى اليه يا موسى لو سالتني من الاولين والاول
 لا حبلك ما خلا قال تل الحسين بن علي عليها السلام قال انتم

له من وائله

تمت الصحيفة

الرسالة الصغرى
 بعون الله تعالى

۷۲

۷۲

